سبيل
الكل في سبيل الحق
Sebil
herşey hak için

Siyasi, edebi, tarihi haftalık gazete ● 8 Temmuz 1977
Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mıstıroğlu ● 21 Receb 1397
Vilâyet Han Kat: 3 Nu.: 204 Cağaloğlu — İSTANBUL

SAYI: 80 / BEŞ LİRA / BİR DM.

«Bu düzenin en hür mekânı bizi tıkacağı bir zindandan ibârettir»

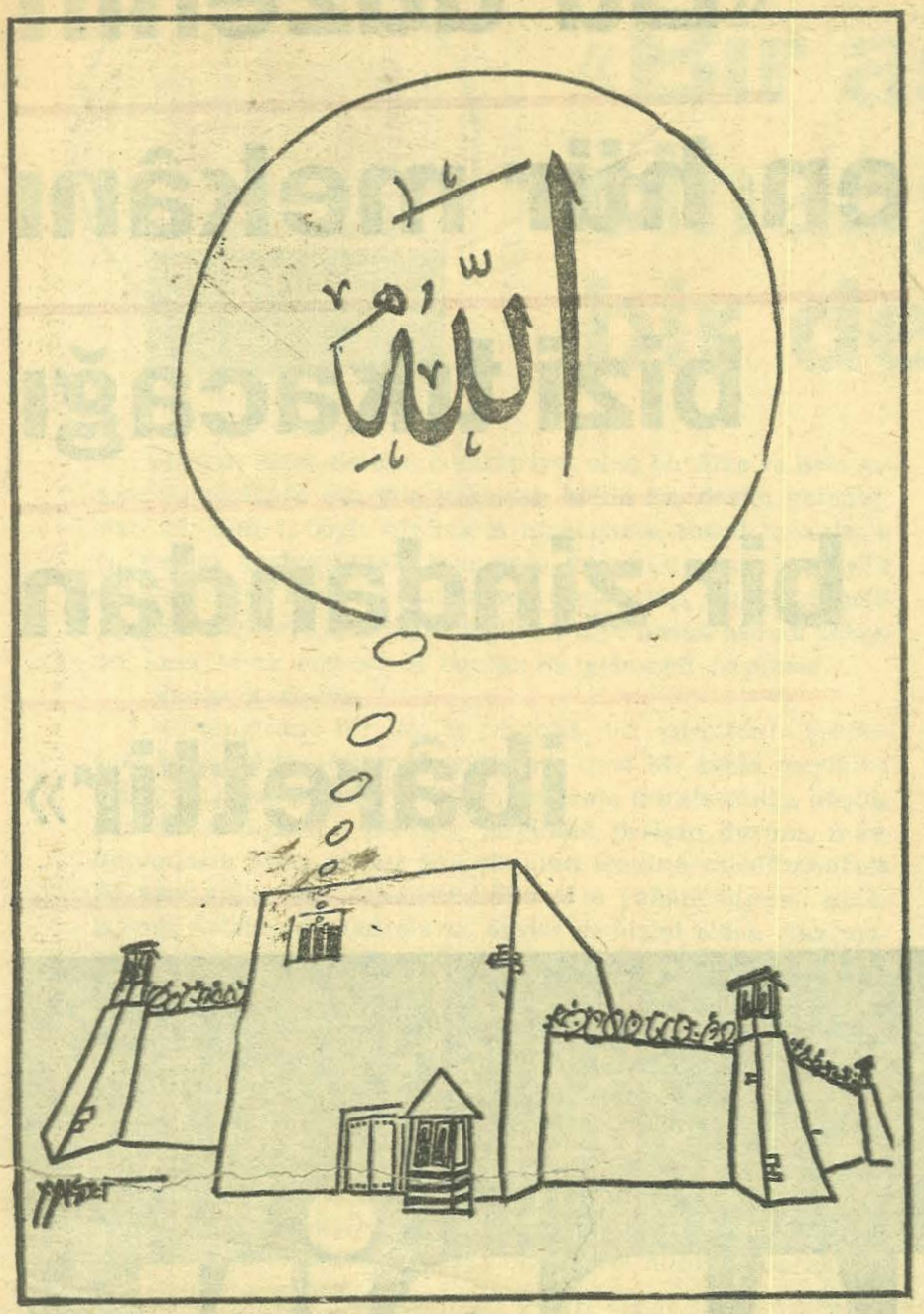

Hani geçen sayımızda gazetemizin içinde hazır POSTA ÇEKİ bulmuştunuz; ne yaptınız onları?..
«Bana niye gönderdiniz, yeni abone olmuştum..» diyenleriniz vardır elbette..
Veya «Daha abone müddetim bitmedi ki, niçin posta çeki gönderiyorsunuz?.» diyenleriniz de... Haklısınız...
Ancak, hazır posta çeki kağıtları bilâistisna 10 bin abonemize gönderildi... Müddeti bitmiş olsun, bitmemiş olsun ayırd edilmeden... Abone müddetiniz bitmediyse eğer, o posta çeklerini yırtıp atabilirsiniz...
Veya isterseniz, hazır elinize geçmişken, bir başka kardeşimizi abone etmeye çalışabilirsiniz..
Bu gayretinizden sevinç duyarız... Ve fakat...
Abone müddetiniz bitmiş ise, lütfen vakit geçirmeden abonenizi yenileyiniz.. Sebil yaşasın, Sebil hizmetine ayağı sürçmeden devam etsin istiyorsanız, ihmâl etmeyiniz.
Peki ama, benim abone müddetim ne zaman bitiyor, kat'iyetle bilmiyorum.. diyenleriniz olursa, bir-iki satır mektubla bize yazıp okuyucu ile hasbihal köşemizden öğrenebilirsiniz. Ondan sonra lüzûm hasıl olursa posta çekini kullanırsınız. Tekrar edelim, ne demiştik: Abone müddetiniz bittiyse eğer.. İşte posta çekleri hazır... Gösterin teveccühümüzü.. O teveccühden biz hız kazanalım..

OKUYUCU İLE HASBİHAL

Adlî bâdireler...

Sevgili okuyucularımız!.

Sizlere epeydenberi SEBİL'imizle alâkalı Adlî, hâdiselerden bahsedemedik. Zira, adlî mes'elelerimiz o hâle geldi ki, her hafta hakkımızdaki tâkibât ve celse-i muhâkemelerden bahsedecek olsak, başka yazılara pek de yer kalmıyacak gibi bir durum hâsıl oldu. Bir de, —gâliba— açılan dâvaların çokluğu, bunları ef'al-i âdiyeden telâkki ederek haber saymamamıza sebep oldu.

Böyle olmakla beraber, bu haftaki hasbihâlimizde yine de Sebil'imizin, adliye cephesindeki birkaç ehemmiyetli vukuattan bahsetmek istiyoruz.

Diğer sahifelerimizde gazetemizin «Kılıçlaşan Kalemler» inden birinin sahibi olan Selâhaddin Eş kardeşimizin 163. maddeden mahkûm bulunduğu 13 ay 10 günlük cezasını çekmek üzere Paşakapısı Cezaevi'ne tıkılmış bulunduğuna dâir haberi okumuşsunuzdur. Hak dâvâcıları için, tabii olan bu gibi çilelere alışık bulunmaktayız. Üstelik kardeşimizin hudutsuz metânet ve teslimiyeti de diğer bir teselli kaynağımızdır. Bu bakımdan Sebil'in adliyeye âid mes'eleleri arasında baş sırayı almasına rağmen, bu hâdise hakkında fazla birşey söylemeyi zâid addediyoruz. Sâdece İstanbul'da mukim olup da Selâhaddin Eş kardeşimizi ziyâret etmek isteyenler için ziyâret günlerinin Salı ve Perşembe günleri sabahtan akşama kadar olduğunu kaydetmekle iktifa edelim.

Sebil'in adliye faslına âid olmak üzere ikinci bir sürpriz haberi daha var. O da şu:

Vaktiyle muharrirlerimizden Ahmed Selâmi Bey'in yazdığı bir yazı dolayısı ile gazetemizi Ankara Müddeiumûmiliği'ne şikâyet ederek gerek Ahmed Selâmi Bey ve gerekse Başyazarımız Kadir Mısıroğlu hakkında bir ceza dâvası açtırtan sâbık ve sâkıt Diyânet İşleri Reisi ve el'an CHP Malatya Millet vekili Dr. Lütfi Doğan'ın bu günlerde keyfi yerinde olsa gerektir. Zira bu dâvada hakkımızda umulmadık bir şekilde «MAHKUMİYET» kararı verilmiştir. Hakikaten adı geçen yazarlarımız, seçim faaliyetleriyle meşgûl bulunurlarken Ankara Toplu Basın Mahkemesi'nde görülmekte bulunan bu dâvada gıyablarında üçerbuçuk ay mahkûmiyet cezası verilmiştir. Gıyablarında, zira avukatları da namzed olduğundan dâvaya girememiştir. Henüz müdafaalar yapılmadan verilen bu kararı tebellüğ eder etmez temyiz edeceğimiz muhakkaktır. Ancak hâricen öğrendiğimize nazaran, mahkeme gerek Başyazarımız Kadir Mısıroğlu ve gerekse muharririmiz Ahmed Selâmi Bey hakkında hükmettiği üçerbuçuk aylık hapis cezalarını paraya tahvil etmiştir.

Dr. Lütfi Doğan'ın yine Ankara'da gazetemiz aleyhine aynı yazıdan dolayı şahsan açmış bulunduğu 150.000 liralık mânevî tazminât dâvası hâlâ devam etmektedir. İhtimâl CHP'den milletvekili hatta bakan olmasına rağmen idiklği hakareti mutazammın bir sıfat kabûl etmektedir ki, geçenlerde vâki' ikazımıza rağmen dâvasından vazgeçmemiştir.

«Görelim Mevlâ neyler, neylerse güzel eyler.»

Son zamanlarda İstanbul basın savcıları, Sebil'in üzerinden beşbuçuk ay geçmiş olan nüshaları hakkında bile toplama kararı aldırmakta ve bunlarda çıkan yazılardan dolayı hakkımızda dâvalar açmaktadırlar. Bunlardan biri de 52 sayılı nüshamızdır. 24.12.1976 tarihini taşıyan bu nüsha, neşrinden beşbuçuk ay sonra toplatılmış ve «İslâmî Yılbaşı ve Müslümanların Vahdeti» serlevhalı başyazı hakkında İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde aleyhimize 1977/174 sayılı dâva açılmıştır. Filhakika dâva normâl süresi içinde açılmıştır. Ancak bir mevkûteyi bu kadar uzun bir zamandan sonra tekrar ele alıp incelemek için bir sâikin vücûdu şart değil midir?!

Bu hafta sizlere hep üzücü haberler verdiğimiz için müteessiriz. Fakat mü'minler üzerindeki zulûm hâlâ devam ediyorsa ne yapalım!... Bu yol ve mücâdelenin tabiatında bu gibi sürprizlerin mevcudiyetini artık normal kabul etmeliyiz.

Allah'ın selâmı ve âtıfeti üzerinize olsun, sevgili okuyucularımız!.

Sebil

başyazı

«SİLÂHLARA VEDÂ»

Kadir Mısıroğlu

HAYATTA tutulan her yol ve tercih edilen her yaşayış uslûbunun tabiî ve zarûrî olan bir takım neticeleri vardır. Bunlar, o yol ve uslûbun -âdetâ- tabiatı icâbı ve kaçınılmazdırlar. Vasıflı bir dâvâ adamı olmanın vazgeçilmez temel şartı da, bir çilenin haddesinden geçmektir. Zira, hayatta asıl matlûb olan ruhî kemâl, ancak ve ancak ızdırabın meyvası olarak gerçekleşebilmektedir

Fakat bu keyfiyet de, herkes için aynı derecede gerekli değildir. Zira, hayatlar, -bir bakıma- kaderin tâyin ve takdir eylediği bir memuriyet gibi yaşanırlar. En üst kademede, en ulvî gayeye muhasses olanlar bulunmak üzere bir silsile-yi merâtib teşkil ederler. İşte, rûhî kemâle âid ihtiyaç, enbiyadan başlamak üzere, bu silsile-yi merâtibde mutlaka bir yeri olan bütün insanların memuriyetlerinin evsaf, azamet ve ehemmiyeti nisbetindedir. Bu sebepledir ki, hadis-i şerifte, rûhî kemâle âmil ve medâr olan belâ ve musibetlerin herkesten fazla olarak ve evveliyetle, enbiyâ üzerine teveccüh ettiği, diğer insanların da derece derece onlardan sonra geldiği gerçeği vârid olmuştur.

Enbiyânın mubârek izleri üzerinde yürüyerek onların yüce gâye ve dâvâlarını -istidat ve nasibleri nisbetinde- temsil ve temessül edenlerin, onlara, tahammülfersâ çileler itibariyle de vâris olmaları tabiîdir. Gerçekten bir kimse, hayatını ne ölçüde ulvî bir gâyeye tahsis ederse, o ölçüde de meşakkate katlanmaya, sabır ve teslimiyetin imtihanını vermeye hazır olmalıdır.

Bir yıldan beri böyle bir imtihanın kapı eşiğinde tutulan aziz bir **«silah arkadaşı»** mızın metânet ve teslimiyetine âid sayısız müşâhedenin derin hazzı ve hâlisâne takdir hisleri ile mesrur bulunmakta idim. Ne yazık ki, tiryakisi hâline gelmiş olduğum bu saadet, birkaç günden beri acı bir ayrılık ızdırâbı ile gölgelenmiş bulunuyor. Hakikaten o, tam bir yıldan beri, hayatını, altında mapushâne dehlizleri uğuldayan bir sırat köprüsü üzerinde idâme ettirmekteydi. Böyle olduğu halde mukadder âkıbete gülerek bakıyor ve gösterilen halâs çârelerini istiğna ile karşılıyordu. İşte O'nu asıl bu bir sene içinde tanıdım. Yakından ve ruhunun bütün iğvicalarına nüfuz ederek... O kadar ki, bir dâvâ adamının, bir İslâm mücâhidinin ruhî topoğrafyasını çizmeye mecbur kalsam, Selâhaddin'ime âid zengin müşâhedelerime mürâcaat edebilirim, diyordum. Bunlar, ideal bir tasvir için kâfi ve vâfi bir malzeme teşkil edebilirler, diye düşünüyordum...

Fakat heyhat!.. Bir hafta evvel yakalanarak Paşakapısı Cezaevi'ne tıkılışından itibaren müşâhede ettiğim asâlet ve necâbet sahneleri, O'nu tasvir ve ifâde hususundaki cesâretimi iyiden iyiye kırmış bulunuyor. Bende şimdiye kadar -âdetâ- sırf bir kaba şekil idraki içinde bulunduğum vehmi uyanmaya başladı. Zira, bu defa O'nu kalblerimiz arasında vukû bulan kesiksiz bir şerârenin aydınlığında tanıdım... Kalblerimiz arasında vukû bulan kesiksiz bir şerârenin aydınlığında bir kere daha -ve belki de en sütresiz hâliyle- tanıdım. Fakat ne yazık ki, ifşâya mezun ve muktedir değilim...

Sâdece şu kadarını söyliyebilirim ki, O'nu son seçim kampanyası dolayısı ile koşup geldiği Trabzon'da halka ve gençliğe «Eş'im!..» diye takdim etmiş ve bundan büyük bir haz duymuştum. Aklımca O'na iltifat etmek istiyordum. Şimdi bunu, O'na değil de kendime bir iltifat saydığım için unutmak istiyorum.

Bu vesile ile küçük bir hâtıramı nakletmek hususundaki arzumu yenemedim : Bundan tam beş yıl önce, ben de yine şu Temmuz ayı başlarında ânî bir sûrette yakalanarak Eskişehir'e götürülmüş ve askerî hapishâneye tıkılmıştım. O zaman memlekette örfî idâre vardı. Eskişehir Örfî İdâre makamları -her nedense- 12 Mart'a tekaddüm eden günlerde hiç bir anarşik fiili görülmeyen mü'minlere zulmetmeyi şeref (!..) sayıyor ve bu hususta görülmedik bir gayretkeşlik içinde bulunuyordu. Ben de bu gayretkeşliğe kurban edilerek birtakım mevhum ve sümmettedârik delillere isinâden askeri hapishânede çile doldurmaya terkedilmiştim. Müsned suç İstanbul'da işlenmiş olduğuna ve ikâmetgâhım da İstanbul'da bulunduğuna nazaran, Eskişehir'in hakkımda kanunî tâkibatta bulunabilmek için hiç bir selâhiyeti yoktu. Bu hukûkî incelikleri anlatacak ve kabûl ettirecek merci bulamamıştık.

Sivil hapishânelerin şartları ile kabil-i kıyas olmayan askerî hapishânede sayısız şikâyet mevzuu vardı ki, bunların başında yalnızlık gelmekteydi. Yanımda ne konuşacak bir kimse ve ne de okuyacak birşey vardı. Kalabalıklardan ve binlerce ciltlik kütüphânemden ayrılmış ve birdenbire sağır duvarlarla çepeçevre kuşatılmıştım. İdâreye mürâcaatla, okuyacak bir şey istedim. Epey bir mücâdeleden sonra sâdece taburun kütühânesinde mevcud olan eserlerden verebileceklerini söylediler.

«— Buna da şükür!» dedim.

Hakikaten birkaç gün sonra, Mehmed Çavuş adındaki gardiyan asker, koğuşun penceresi önünde gözüktü. Kucağı kitap doluydu. Koridora açılan pencerenin demirleri arasından bana da bir tane uzatarak öteki koğuşlara doğru yürüdü. Kapağını açıp baktığımda, birdenbire irkildim ve kitap elimden yere düştü. Tesâdüfe bakınız ki, bu **«SİLÂHLARA VEDÂ»** isimli romandı. O anda ne olsa okumaya muhtactım. Fakat bu kitabı okuyamazdım. Okusam bile, ilk olarak bununla başlıyamazdım. Çavuşa arkasından var kuvvetimle bağırdın :

«— Çavuş, çavuş!.. Al bu kitabı da bana bir başkasını ver... Ben, silâhlara vedâ etmedim!...»

Hakikaten silâhlara vedâ etmiş değildim. Nasıl edebilirdim ki; yaşadıkça mücâdeleye memur ve mecbur değil miydim!?.. Benim Selâhaddinim de silâhlara vedâ etmiş değildir. Sâdece **«Kılıçlaşan Kalem»** ini yontmak ve sivriltmek için kısa bir tevakkuf bu!.. Dost düşman böyle bilsin, değil mi Selâhaddin'im!..

İşte, şimdi seni nâmütenâhî mânevî kazançlarla taçlandıracak asıl yol ve mübârek izler üzerinde bulunmaktasın!. Yürü ki, bu yolun sonunda seni kucaklamak için bekleşenler var!..

Makarr-ı iman olan kalbinden öper, öper, öper ve seni hâfız-ı hakiki olan Cenâb-ı Hakk'a emânet ederim, Selâhaddin'im benim!..

BEYAN-I İTİZAR

Elden geldiği kadar dikkat edilmesine rağmen yine de tashih hatalarının önlenmesi -maâlesef- mümkün olmuyor. Üstelik her nedense bu tâlihsizliğe ekseriya biz uğruyoruz. Ufak tefek harf hatalarının anlaşılmasını değerli okuyucularımızın ferâsetine güvenerek tashih etmiyoruz. Ama bazan da kelime hataları kalıyor. Ezcümle geçen haftaki yazımızın son paragrafının ilk cümlesinde bir «arzusuyla» kelimesi yer almıştır ki, nereden gelip oraya girdiği bilinmez.. Aslında o cümlede hiç böyle bir kelime asla mevcud değildi. Değerli okuyucularımın müsamahalarına sığınarak düzeltirim.

K. M.

Yakın tarihimizde **Meçhûl kahramanlar**

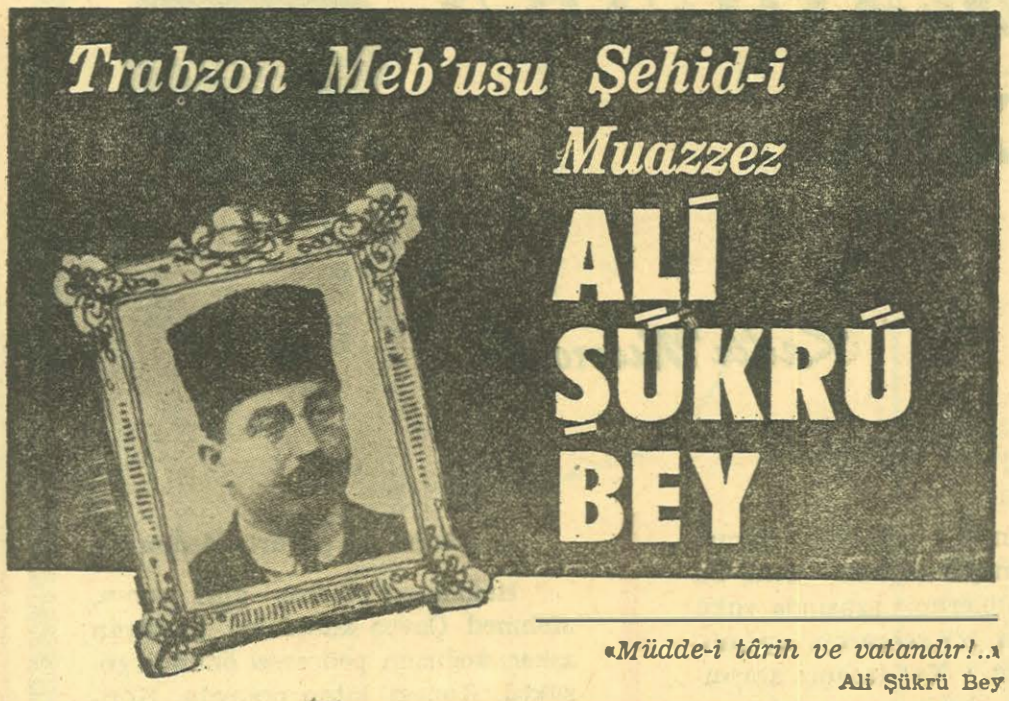

«*Müdde-i târih ve vatandır!..*»
Ali Şükrü Bey

Bursa'nın işgâli üzerine Meclis'de "YEŞİLORDU" EFSÂNESİ...

Kadir Mısıroğlu

23

ALİ Şükrü Bey merhum, Birinci Büyük Millet Meclisi'nin en faâl meb'uslarından biri olmak dolayısıyle, pek çok def'a kürsüye çıkmış müzâkere ve münakaşalara faâl bir sûrette katılmıştı. Fakat biz onun meclis içindeki bütün faaliyetlerini uzun uzadıya anlatmak yerine, tipik bir - iki heyecanlı celse seçerek bu celselerdeki tutum ve davranışlarını göstermeye öylece de merhumun cesur ve vatansever şahsiyeti üzerine çekilen nisyan perdesini kaldırmaya çalışacağız. Ele almakla iktifa edeceğimiz bu celselerin başında Bursa'nın Yunan palikaryalarınca işgâli üzerine Meclis'de kopan fırtına ve alenî celsede başlayıp gizli celsede devam eden münakaşalar gelmektedir. Sonra da merhumu Lozan Konferansı inkıtaa uğradıktan sonra meclisde cereyan eden müzâkerelerde oynadığı vatansever rolü gösterecek sûrette ele alacak ve nihayet mâruz kaldığı fecî sûikast ile bunun husûle getirdiği siyâsî çalkantıları nakledecek araştırmamıza son vereceğiz.

BURSA'NIN SUKUTU

Birinci Büyük Millet Meclisi en acıklı konuşmalara Bursa'nın Yunan palikaryaları tarafından işgâle mâruz kaldığına dâir haberler gelmesi üzerine sahne olmuştur.

Bursa 8 Temmuz 1920 târihinde Yunanlılar tarafından işgâl ve istilâya mâruz kalmıştır. İşgâl Kuvvetleri Kumandanı ve Venizelos'un oğlu olan Sofokles —sonradan öğrenileceği üzere— devletimizin velî bânisi Osman Gâzi Hazretleri'nin sandukasını galiz küfürlerle tekmeleyerek:

«— ... Kalk da milletini kurtar!» diye bağırmış ve sandukanın başında gazetecilere poz vererek «*hâtıra resmi*» çektirmiştir.

Aynı gün İsmet Paşa, Erkân-ı Harbiye-i Umûmiye Reisi, yani Genelkurmay Başkanı sıfatıyla öğleden sonraki celsede cephedeki durum hakkında umûmî bir izahatta bulunmaktaydı. Bu sıralar, Ankara oldukça ümitsizlik içinde yüzüyordu. Belki de bu karamsar havayı dağıtmak için meşhur «*Yeşil Ordu*» efsânesi uydurulmuş, bununla Rusya'dan Türkiye'ye yardıma gelecek müslümanlardan müteşekkil bir ordu hayâli ihdâs edilmişti...

İsmet Paşa, askerî vaziyet hakkında verdiği izahatın sonunda bu meb'usların mâneviyâtını takviyeye medâr olacak Yeşil Ordu'yu imâ ederek şöyle demiştir:

«MİRALAY İSMET BEY (Devamla) — Bir malûmat arzedeyim efendim. Azerbaycan'dan Nahcıvan cihetinden Anadolu'ya muhtelif bir kuvvet, Azerbaycanlılarla ittisâli (birleşmeyi) temin etmiş olmak ve iştirâki izhâr etmek üzere bir kuvvet hareket etmiştir. Arâzimiz dâhiline girip ilerledikçe Hey'et-i Celile'ye arz-ı malûmat edeceğim. (Alkışlar)

BİR MEB'US — Nerede bulunuyorlar, miktârı malûm mudur efendim?

SIRRI BEY (İzmit) — Hâdisât bendenizi bir kere daha huzurunuza sevkediyor. Erkân-ı Harbiye-i Umûmiye Reisi beyefendi hazretlerinin beyânatı bizi kısmen mahzun ve kısmen memnun etmiştir. Mahzun etti, çünkü memleketimizin birçok yerlerinde düşman ayakları bulunduğunu haber veriyor. Memnun etti, çünkü bizim için bir refah temin edecek şarktan bir nur ışıladığını söylediler. Şıkkı evvele (ilk şıkka) göre mahzuniyetimizi icâb ettirir ahvâl mevcud mu değil mi? Bunu bendeniz kasir (kısa) aklımla muhakeme edeceğim. Haritaya bakıyorum. Elimizde kalan memleketin henüz otuzda biri bile düşman ayağı altında kalmamıştır. Tarihi muhâkeme ediyorum, daha yakın zamanda belki Karadağlılar, sırplılar, Belçikalılar gibi milletler büsbütün harita-i âlemden silinmişlerdi. Fakat kalpleri, îmanları hiçbir vechile tezelzüle uğramadığı için onlar tekrar yine uzviyyet-i siyâsiyelerini daha mükemmel bir sûrette muhafaza ettikleri halde âile-i düveliyeye dâhil oldular. Memleketimizin otuzda birinin bile düşman istilâsı altında kalması bizi neden mahzun etsin, kuvve-i mâneviyemizi haleldâr etsin? Elbette etmemiştir ve bu istilâ hilâfı intizâr olarak (beklenenin aksine) daha ziyâde ilerlerse ilerlesin, düşmanın her ileri attığı adım bir derece daha bizim mâneviyâtımızı takviye edecektir.

Buna her ferdimizi alelinfirâd (ferd ferd) îman ettiğimize ben kaniim. Binaenaleyh, Bursada düşse, hiç zerre kadar kıymeti yoktur, ileri de gelse kıymeti yoktur. Yunan hiçbir zaman kalbimizdeki kaleyi fethedemez, ona ayak basamaz. Bizi daha îmanlı, daha kavi bir sûrette hâdisâta bakmaya sevkedecek icâbat vardır. O da şimdi istibşâr ettiğimiz (müjdelendiğimiz) Azerbaycanlılarla beraber bir kuvvetin buraya gelmek üzere bulunduğu haberidir. Bu meclis-i Âli teşekkül ettiği andan itibâren...

SOLDAN BİR MEB'US — Azerbaycan'dan ordu geliyor. Biz ne için kımıldamıyoruz» (57)

Sözlerine devam eden Sırrı Bey mes'eleyi biraz daha açarak Yeşil Ordu ve komünizmin «ismini vermeyeceğim» diyerek meth-ü senâsını yapmış, konuşması alkışlarla son bulmuştur.

Bundan sonra söz alan Bursa Meb'usu Şeyh Servet Efendi, uzun ve âyetlerle süslü konuşmasında komünizmi açıkça müdafaa etmiş ve bu ideolojiyi islâmî esaslarla bağdaştırmak gayreti güderek:

«... Bunlar, müdellelen (delilli olarak) kütüb-i fıkhiyyede (fıkıh kitaplarında) musarrahdır. Eğer bolşeviklik bu ise, bu bir fazîlet-i insaniyeden (insanî fazîletten) ibârettir. Mezhebimiz bu meziyetleri kabûl eder. Bu sefil kalmış beşerin âdî tabakalarını, en ağır işler gördükleri halde, birşey kazanamayan en sefil tabakaları îzaz etmekliği islâm prensiplerine pek yakın biliriz ve hattâ hakayık-ı islâmiyeye (islâmî hakikatlara) bir hatveli (adımlı) takarrub (yakınlaşma) addediyoruz. İstibşâr ederiz (müjdeleriz).» (alkışlar.) (58) demiştir.

Bundan sonra konuşan Besim Atalay'ın biraz bedbînâne beyanda bulunması üzerine, M. Kemâl Paşa kürsüye gelerek sarsılmakta olan mâneviyatları tamir gayreti güden uzun bir konuşma yapmış ve:

«Binâenaleyh iki karış yer işgâl edilmiş, üç - beş köy tahrib edilmiş diye burada feryada lüzum yoktur. (Alkışlar) Ben size açık söyleyeyim, Efendiler, bazı yerler işgâl edilmiştir ve bunun üç misli daha işgâl olunabilir. Fakat bu işgâl hiç bir vakitte, bizim îmanımızı sarsmayacaktır. (Alkışlar)» (59) diyerek Meclisi

Bursa'nın sukutu mevzuûndaki gerçeğe hazırlamak gayreti gütmüş ve biraz daha sonra:

«Binâenaleyh Bursa'nın sukutu mevzûubahs olamaz. Belki Bursa civarında bulunan Kuvayı askeriye (askeri kuvvetler) ileri geri şimâle cenuba gidebilir. Böyle bir haber ve şayiaya kendimizi alıştırmalıyız ve böyle bir hâdise ve şayia karşısında hiçbir vakit telâşa lüzum yoktur.» (60) tarzındaki ifadesiyle Bursanın sukutu hakkındaki acı gerçeği ifadeye sisli bir sûretle de olsa biraz daha yaklaşmıştır. Halbuki resmî kayıtlara nazaran M. Kemâl Paşa'nın T.B.M.O.'de bu konuşmayı yaptığı 8 Temmuz 1920 târihinde Bursa, Yunan kuvvetleri tarafından resmen işgâl olunmuş (61) ve Sofokles yukarıda ifade edildiği gibi Osman Gazi Hazretleri'nin türbesinde yukarıda nakledilmiş bulunan denâeti irtikâb eylemiş bulunuyordu. Daha sonra görüleceği üzere bu acı gerçek pek fazla gizlenemeyecek ve T.B.M.'de müthiş bir kıyâmet kopacaktır.

---

(57) Zabıt Ceridesi C. II S. 205
(58) A.g.e. S. 207
(59) A.g.e. S. 209
(60) A.y.
(61) Gotthard Jaeschke — Türk Kurtuluş Savaşı Kronolojisi Ankara 1970 C. 1. S. 107

TUĞLU
BATTANİYELERİ
İmalât ve Toptan Satışı
Büyük Yeni Han zemin
Cakmakçılar Yokuşu
kat nu: 3 Tel: 22 42 61

HİSAR mensucat
Döşemelik ve Perdelik kadife
sanayii ve ticareti a.ş.
Toptan - perakende
İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı İSTANBUL
Tel 26 75 89 . 22 12 32

Ak Yıldız MENSUCAT
KİLİM ve BATTANİYELERİ
AHMET AKYILDIZ
MAĞAZA : Çakmakçılar. Tarakçılar Cad.
Büyük Ticaret Han No. 7 İSTANBUL
☎ : 26 55 25

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

Bre karındâşım Salâhaddîn mübârek olsun!

Sanıyor musun ki, hapse atılan sensin. Hayır, müdâfaa etdiğin fikir manzûmesi... Bunu pekâlâ sen de biliyorsun... Tabii, fikirlere zincir vurulamıyacağını çok iyi bildiğin için de, gülüyorsundur..

★

Karındâşım Salâhaddin!

Seni iyi tanımasam, **teselli** kelimesiyle ifâde edilebilecek bir sürü dil dökerdim... Sana karşı böyle yapmak utanılacak bir iş, bunu biliyorum.

Teselliye muhtaç olan biziz. Çünkü sen, kılıçlaşan kaleminle adüvve korku salar, onları önüne katıp sürerken, biz, rahatın peşinde masa zâbiti olduk...

★

Neleri, kimleri hatırlıyorum bir bilsen..

Atam Yavuz Selîm Hân Hazretlerinin, **«dönelim!»** diye tutturan yeniçeriye, **«er meydanına gitmek istemiyenler karılarının yanına dönebilir!»** deyişini düşünüyorum. Halbuki sen de çok iyi biliyorsun ki, bugün karşımızda, Atam Yavuz'un başbelâsı olan acem fitnesinden bin beter bir belâ var. Kapitalizmiyle, sosyalizmiyle, ve bunların yerli uşakları elindeki oligarşisiyle bir yedi belâ... Çarpık demokrasisi, zulüm kanunları, çürük düzeni, ucûbe yasalarıyla koskoca bir dünyâ fitnesi ki, işte sen, **«dönersem kahpeyim!»** dedin, dönmedin, Atam Yavuz Han gibi yürüdün, topunu da önüne katdın...

Gazân mübârek olsun karındâşım!

★

Salâhaddin, sen bir muhâribsin. Seni Allah cenk için yaratmış. Harb etmeden duramazsın. Yurtda cihâd cihanda cihâd diyen sen değil misin? Öyle ise değişen ne var? Bâbıâlide **kalem** silâhı; Paşakapısında, ise. tefekkür, murâkabe-i nefs ve münâcaat silâhı..

Tekrar Bâbıâliye dönüşte ise, Paşakapısındaki ikmâl netîcesi, mitralyözle tarama yerine yüzaltılık havanlarla baraj ateşi...

★

Bre Karındâşım,

Fırınlanmış çömlek, fırınlanmadan evvel de işe yarar belki. Ama ateşi gördükden sonra, ondaki yemeğin lezzeti bir başka olur..

★

Sonra Paşakapısına alınan, senin, senden ibâret varlığın değil... Sen, Âdem Aleyhisselâm'dan kıyâmet kopuncaya kadar devam edecek olan **MUTLAK HAKİKATİN**, seninle susturulmak istenişinin remzisin...

Halbuki ne kadar zavallılık bu, öyle değil mi? Seni nasıl sustururlar buna bir türlü akıl erdiremiyorum... Kalemini kırsalar, dilini ne yapacaklar? Dilini koparsalar beynin, kalbin ne olacak? Beynini çıkarıp kalbini oysalar, rûhunu nerede hapsedecekler?

Muhal farz, bir Salâhaddin'i, var iken yok etseler, BİN SALÂHADDİN ne olacak?

Onun için, karşında ne azîm bir zavallılık duruyor! Şimdi sen, bu kadar iri yarı bir zavallılığa acımıyacak da ya ne yapacaksın?

★

Karındâşım, senin fikirlerinden neye bu kadar korkuyorlar biliyorsun. Çünki arkanda şakşakçılar yok. Arkanda hanlar, apartmanlar, paralar, pullar, kasalar, masalar yok. Çünki arkanda uşak ruhlu sürüler yok. Seni besliyen rubleler, marklar, dolarlar yok. Arkanda localar, bacalar, kökü dışardacılar yok.

Salâhaddîn, senin belin ALLAH'a dayalı karındâşım. Onun için **haçlı işbirlikçilerin** gözleri seni, cennetmekân Salâhaddin Eyyûbî gibi görüyor...

Sende birşey yok karındâşım, senin müdâfaa etdiğin ma'nâda birşey var...

Seni bir remz olarak görüyorlar...

★

Hükûmet-i Çankayavînin ilk haftası içinde iki icraatından biri Ziraat Vekâletindeki mescidi yani ALLAH'ın evini kapatmak olurken; ikincisi de, senin şahsında **MUTLAK FİKRİ** Paşakapısına göndermek oldu!..

★

Dedik ya Salâhaddinler susmaz, susturulamaz, susmıyacakdır, susturulamıyacakdır, susmıyacaklardır, susamazlar... Eşyanın tabiatı iktizâsı bu böyledir.

★

Her da'vâ, kendi kânunları ile yürür. Bu da'vânın kendi kânûnu da, inananın; ihlâs ve samimiyyetle inananının, aslâ ve kat'â susturulamayışıdır...

★

Salâhaddin Karındâşım,

Sana, **vatan** şudur **hürriyet** budur diyecek değilim. Paşakapısına girmeden evvel hür olduğuna inandığını bilseydim, zâten seni muhatab bile alamazdık!. Seni Salâhaddin Eş yapan, **hürriyetin** nerede olup nerede olmadığını çok iyi bilişin değil mi? Bugün dünya'daki milyarlarca insan, dünyâ hapishânesinde mahkûm değiller mi? Müebbed hapsin mahkûmları kimler?

Müebbed hapse mahkûm olanlara, gerçek **hürriyeti** haber vermek isteyen sen değil miydin Salâhaddin? Mutlak hürriyetin dışı, mutlak esâret değil mi?

★

Karındâşım,

Sen bir muharibsin. Seni Allah cenk için yaratmış. Harb etmeden duramazsın. Yurdda cihâd cihanda cihâd diyen, yazan, bağıran, konuşan sen değil misin? Öyle ise değişen ne var? Bâbıâlîde kalem silahı; Paşakapısında tefekkür, murâkabe-i nefs ve münâcaat silâhı...

Bre Salâhaddîn, Allâhımıza emânet ol karındâşım...

Birtakım çevrelerin değil, milletin hükûmeti!..

S. Muradbeyli

Aziz okuyucu, dâva arkadaşımız Selâhaddin Eş'in, Ceza Kanunu'nun mâhud 163. cü maddesini çiğniyerek, Türkiye'nin kurtuluşunu, devletin İslâm kanunlarma göre idâre edilmesinde görmesi ve bu yüzden düzenin zindanlarına atılması üzerine, gerek SEBİL'deki ve gerekse Millî Gazete'deki sütunlarmda nöbet tutma vazifesini bu kardeşinize tevdi etti. Arkadaşımızın, zindan nöbetini, Medrese-i Yusufiyye üniversitesini ikmâl edip, inşallah geri döneceği güne kadar bize emânet edilen bu mücâdele sancağını yere düşürmeden taşımaya ve günlük hâdiseleri inancımızın perspektifinden değerlendirip, kıymet hükümlerimizi belirtmeye çalışacağız.

1977 başında, önce Pakistan'da sahnelenip, sonra da Türkiye'de tekrarlanan **islâmî hareketlerin kundaklanması** şeklindeki, **İslâm - dışı güçlerin oyunları** hamdolsun ki; her iki ülkede de plânlanan hedeflere tam varamadı. Batı'nın kuklası durumundaki Zülfikâr Ali Butto'nun, nice hilelerden sonra ezici bir ekseriyetle kazandığını zannettiği seçimlerin Pakistan'da ortaya çıkardığı büyük karışıklıkların nihâyet seçimlerin önümüzdeki Ramazan sonunda yenilenmesi kararıyla önlenmesini tâkiben; Türkiye'de de islâmî hareketin siyâsî plâtformdan uzaklaştırılması hareketi ilk etabda geri püskürtülmüş bulunmaktadır.

Sırf, islâmî hareketi tökezletmek için, yatırım mevsimi olan yaz aylarında yükselecek ağır sanâyi temellerini müslüman kitlenin gözlerinden uzak tutmak, ve önümüzdeki Ramazan'da mânevî terbiyeden geçecek olan bu kitlenin sandık başına gitmesini engellemek için tertib olunan **«erken seçim»** in hiç kimseyi tam hoşnud etmeyen ve hesab edilen hezimetleri de gerçekleştiremiyen neticelerinden sonra; sosyo-komünizan ve kapitalist enternasyonallerin işbirliğiyle kurmaya çalıştığı hükûmet modeli demokrasi düzeninin oyunları içinde engellendi. Demek oluyor ki; vasıta kendisine ihânet etmiyor. Çünkü böylelikle demokrasi kendisini korudu!

Batı matbuâtında **«Batı'nın güvenilir bir adamı»** diye vasıflandırılan Ecevit **«benim kurduğum hükûmeti partimin dışındaki çevreler de destekliyor»** derken; **«şecaat arzederken sirkatin söyleyen mert kıpti»** misali, işte bu beynelmilel iç ve dış tertiplere güveniyordu. Çankaya sırtlarından üniformalı çevrelere, üniversitenin zamâne beşik ulemâsından sermaye çevrelerine kadar pek çok mahfilin onca uğraşmalarının ve Ecevit'in **«13 dürüst adam!»** diye umutlu bekleyişlerinin bozuluşu, inkisâr-ı hayâle dönüşü sonunda şimdi ortaya yeni bir imkân çıkıyor. Bu imkân, kendilerini milliyetçi sayanların artık palyatif tedbirlerden medet ummayı, gelecek seçimlere göre hesaplar yapmayı terkedip, milletimizin geleceğini düşünerek, bir takım çevrelerin değil milletin hükûmeti olmak cehdine sarılmaktan ibarettir.

Bu zamana kadar yapılan hatalardan ders alabilenler Türkiye'nin kenarına geldiği korkunç uçurumlardan milletin istiklâl ve istikbâlini çekip kurtarmak için oyalanmadan, kor-

kusuz, ancak Allah'a karşı mes'ûliyet duygusu taşıyan bir üstün idrak ile hükûmet etmelidirler. Milletimizin hayat nizâmı karşısında geçersiz ve aldatıcı olan yanlış demokrasinin oyunlarından, tertiplerinden uzaklaşılarak, müslüman milletimizin **«mutlak doğru»** diye inanıp bağlandığı ölçülere göre **milletin devletinin** varolma mücâdelesini vermelidirler. Çünkü milletimiz devletini Batı'nın yanlış demokrasi usûlleriyle kazanmadı ki, ona bağlı kalmak pahasına devletini fedâ etsin. Biz bu devleti demokrasi sandıklarından değil, cihad meydanlarında akıtılan şehid kanlarıyla kazandık.

Artık herkes bilmelidir ki, **devlet** başa gerçek mânâsıyla geçmiyecekse **kuzgun, leş**in üzerine abanacaktır. **Devlet idâre etmek san'atı** olan **hükûmet**'i bir demokratik tertib ve fantaziler mekanizması olmaktan, yalanların hâkimiyetinden, putların tasallutundan, kaba kuvvetin zulmünden mutlaka kurtarıp, ele geçirilecek fırsatları iyi değerlendirmek gerekir. Çünkü bu dünya pazarı her zaman aynı şekilde kurulmayabilir. Bugün'ün kıymetini bilmiyenlerdir ki, dünü suçlamak veya azizleştirmek ve yarını hayallemek gibi semeresiz fiiller peşinde koşarlar.

Yüce Resûl'ün;

«Mâ medâ fâte, v'el-müemmel-ü gaybun
Felek-es sâat'ülleti ente fihâ»

(yani, geçen zaman fevt olup, ölüp gitmiştir, istikbâlse gâibtir. Hâl-i hazır vakit, kişinin en kıymetli hazinesidir.) meâlindeki iş'ârı bize en sağlam zamanı kıymetlendirme ölçüsünü vermektedir. Yeter ki, milletimizin inançlarına nisbet edilmek bakımından kendilerine milliyetçi diyenler milletimizin temel hayat sistemine sadakatle bağlı kalıp hizmet etsinler... O zaman elbette ki, zulümlerinden milletin gınâ getirdiği ve **denize düşen yılana sarılır** misâli şaşkınlık içinde sağa - sola tutunmaya çalıştığı zâlimler güruhu da devlet kademelerinden ebediyyen uzaklaştırılabilirler, İslâm-dışı güçlere karşı, müslüman milletimizin devletine müslüman milletin inançları istikametinde sahip çıkılabilmesindedir. Bir takım çevrelerin **hükûmeti** olanlar **milletin hükûmeti** olamazlar, **milletin hükûmeti** olanlar da bir takım karanlık güçlerin oynattığı hükûmetçilik gösterilerine tahammül edemezler.

YOL
OLDUR Kİ DOĞRU VARA
Selâhaddin EŞ

Son yazısı...

163'ün pençesinden elvedâ!

CEZA Kanununun 141 ve 142 nci maddelerinin komünistleri cezalandırdığı iddia edilir ama, bu yanlıştır. Çünkü bu maddeler bir sosyal sınıfın, diğer bir sosyal sınıf üzerinde tahakküm kurmasını yasaklar. Ama, bu maddeler bu zamana kadar sadece çalıştırılan sınıfın, proleterya'nın başkaldırmak istemesine karşı kullanılmış ve fakat, emri altındakileri zâlimce çalıştıran patronlara karşı kullanılmamıştır!

Bu, işin pratik yönü... İstenilirse onlar için de kullanılabilir, bu maddeler...

Son günlerde bazı iş ve sermaye çevrelerinin solcuları desteklemeye kalkışmalarının altında yoksa bu korku mu vardır?

Bizim asıl üzerinde durmak istediğimiz bu maddeler değil, bu maddelerin dengelenmesi için (!) getirilen 163 ncü maddedir!

Bu madde, kısaca; dindarların, din - dışı hayat yollarını benimseyenler tarafından esir alındığının resmidir! Çünkü, Türkiye'de herkes her türlü düzen'i kurmak için fikirlerini beyan edebilir ama. Müslümanlar kendi inançlarına göre bir nizam kurmak hareketinden geçtik, fikir beyanında dahi bulunamazlar. Bahanesi de, inananların inançsız olanları ezmesine engel olmaktır! Ve Türkiye'nin yüzde doksan sekizinin müslüman olduğu düşünülürse, küçük bir azgın azlık, hayat hakkını, tahakkümünü sürdürmek için, büyük ve sessiz ekseriyete hükmetmektedir, 163 ncü maddeyle...

Fâkir de bu büyük suçu işledim ve şimdi yeni bir mekânda düzen'in pençesindeyim. Hapisle, veya beyin parçalamakla fikirleri yok edeceklerini zannetmeden kendilerini rencide ettiğim müslüman kardeşlerim olduysa, onlardan haklarını helâl etmelerini diliyorum. Mücadelemiz elbette yeni mekânlarda da, yeni şekillerde devam edecektir!

Sadece şu kadarını belirtmeliyim ki, bu cidâl meydanından çekilirken, nöbet yerini boş bırakmayışın huzurunu duyuyorum. Çünkü gerek Millî Gazete'deki gerekse Sebil'deki sütunlarımı - köşe başlıklarıyla birlikte - nöbeti inşaallah yeniden devralacağım güne kadar S. Muradbeyli kardeşime devrediyorum. Düşe - kalka da olsa, vargücümle taşımaya, çalıştığım bu sancağı S. Muradbeyli kardeşimin yere düşürmeden taşımak için gerekli bilgi, dikkat, disiplin ve takip kabiliyetlerine sâhip olduğunu inşaallah siz de kabul ve teslim edeceksiniz, kısa zamanda...

«Zulmün topu var güllesi var kal'ası varsa;
yüzü vardır!»

Hakk'ında bükülmez kolu, dönmez den bedbaht zihniyetlerin zulmünün teşhiri için nefsimin seçilmesini hamd ile karşılayıp, asla fütur getirmeden, bulunduğum yeni şartlar içinde inandığım dâvamın sancağının yere düşmemesi için gücümün ve nefesimin son kertesine kadar mücadele edeceğim, inşallah...

Hz. Mevlâna'nın «benim için o divâne'nin ayağına zincir vurun diyorlar; divâne olan gönlümdür, ayağıma zincir vurmak niye?» şeklindeki hikmetli sözü bizim fikir hürriyeti anlayışımıza ne güzel işaret etmektedir. Öldürülecek olan, kafaların ve kalblerin içindeki kötü fikir ve niyetlerdir ama; bunları öldürmenin, yok etmenin çâresi, bedenî ezâlardan medet ummak değil, kafa ve kalbler üzerine Hakk'ın nuruyla yürüyüp, onları mutlak doğru'nun potasında eritmek ve pişirmektir.

Kızgın taşlar altında dahi kelime-i tevhid'i zikretmekten yılmayan Hz. Bilâli Habeşî'nin davranışındaki aydınlık bizim nâciz varlığımızda yansıyacaksa bundan ancak şeref duyarız. Ve inanıyoruz ki, çilesi çekilmeyen fikir ve inanç, taşıyıcılarında, bir şûur halinde değildir. Bu bakımdan, inancımızın mücadelesini verirken hayıflanma, yılgınlık ve nedâmet gibi nefsî iğvâ ve ilcâlardan şiddetle kaçınmak zorundayız. Çünkü bizi hapseden düzen, aslında bizim umudlarımızı, şevklerimizi daha bir bileylemiş oluyor. Ve ne güzel tecellidir ki, kendi umutsuzluğunu, çaresizliğini bu yoldan da gösteriyor.

Aziz okuyucu, bu satırları cezaevine girmeden yazıyorum. Son dört senedir Sabah, Ufuk, Millî Gazete ve Sebil gazetelerinde inancımın mücadelesini vermeye çalıştım. Bu zaman zarfında farket-

Hakk'ında bükülmez kolu, dönmez

diyerek ve 163'üncü maddenin zihinlere ve inançlara kelepçe vurmak tehdidi altında sindirilmiş milyonlarca müslümanın, zihinlerindeki bu mefruz kelepçeyi kırıp atacakları günün dünyada da, ukbâda da bizi kendi kurtarıcı aydınlığına çekeceğine olan ümidimle «Allahaısmarladık» diyorum.

Bu düzen, topu - tüfeği olmayan bir zayıf müslümanın kaleminden dahi korkacak durumdadır, elhamdülillah... Kendini dahi kurtaramıyan bir zayıf müslümanın «İslâmî esaslara göre devlet kuracağından» korkan bir düzen'e yumruk sıkmıyoruz, sadece tebessüm ediyoruz. Çünkü belki de en hür mekânı beni tıkacağı koğuştan ibarettir!

ADESE
MEHMED SAFFET

Salâhaddin

Bizim Salâhaddin Bey 29 Haziran 1977 günü derdest edip hapse atmışlar.

Mübârek olsun!

Hemen Üsküdâr Paşakapısı hapishanesine koştuk. Ki, tebrikâtta geç kalmıyalım dedik!.. Bir de ne göresin, Kadir Mısıroğlu Beyefendi ile Ali Gâlib Bey de orada değiller mi?

Bir de bakdım, Kadir Ağabey güvercinlerin yatacağı yatak, yastık, battaniye getirmemiş mi? Hele o çamaşırlar, seccadeler... Hani aramızda kalsın, bizim Salâhaddin Beyin yerinde olmak geçmedi değil içimden.. Seher vakitleri kalkıp, o hapishâne denilen yerde eller Allah'a öyle bir kaldırılıverdi mi, aman Allâhım, tadına doyum olmaz... Mazlumun duâsı dağları yerinden oynatır, zâlimlerin kemiğini eritir...

Salâhaddin Bey bugüne kadar kalemiyle kefere sürülerini önüne katıp koşturuyorken, şimden gerû, seher vakitleri yapacağı münâcaatıyla bir güsel benzetecek...

Vazife efendim. Vâcib Teâlâ abes yaratmaz. Kalem vazîfesini tâtli eder, hapishâneden mazlum olarak münâcaat vazîfesi verir...

Bu işlere keferelerin aklı ermez.

Salâhaddin Bey şimdi münâcaat ile muvazzaf... Ve seher vakitleri, Salâhaddin Bey Kardaşımızın kalb atışlarını duyar gibi oluyorum:

«Ey Rabbim! hamd sana mahsus. Hâlimden aslâ şikâyetçi değilim. Sen abes yaratmazsın. Sen hikmet sahibisin. Yûsuf Aleyhisselâm hapishânede sana nasıl münâcaatta bulunduysa, İmâm-ı Âzam mındanda sana nasıl yalvardıysa, beni de öyle niyâz etdir. Rabbim! Zulmü de, zâlimleri de sana kavâle etdim. Rasûllerin hürmetine kabûl et. Âmin...»

Parti kapatmak

Soy kökleri Selânik'e varan dönme vatandaşları herhalde tanırsınız. Milliyet Gazetesi Umûmî Neşriyat Müdîri Abdi Bey ile Politika Gazetesi Umûmî Neşriyât Müdîri İsmâil Cem Bey de Selânik çıkışlı cûmhûriyet vatandaşlarıdır... Ve bu iki vatandaş, adı geçen gazetelerde hergün başmakâleler yazarak efkâr-ı umûmiyye teşekkülü için «Selâniksel» mesâî sarfederler. Tabiî böylece de, dönme ve müteveffâ Ahmed Emin Yalman'ın rûhu şâdolmuş olur...

Bakınız İpekçigillerden İsmail Cem İpekçi 28.6.1977 tarihli Politika nâm gazetede neler yazıyor:

«Hükûmet bunalımın (buhranının) doğması sonucunda Türkiyenin nereye sürükleneceği herkes için bir sual işâretidir. MSP ise, kendi özelliklerinden (husûsiyetlerinden) ve çoğu egemen gücün (hâkim kuvvetin) karşısında bulunmasından ötürü kesin (kat'i) bir demokratik ortama (vasata) muhtaçdır. Demokratik kurallardan (kâidelerden) az da olsa taviz verilmesini gerektirebilecek bir bunalım ortamında (dipçikî ve zıpçıkî bir vasatta yani), kimsenin kuşkusu (şüphesi) olmasın, MSP'nin kapatılması özlemleri (hasreti) hemen gündeme (ruznâmeye) getirilecekdir. MSP, böyle bir riski göz almamalıdır. Buna MSP. yönetici-lerinin (idârecilerinin) hakkı yokdur..»

İsmâil Cem İpekçi, Türkçesi şunu demek istiyor: Hükûmet buhranı uzar, hükûmet-i bülandâne itimâd re'yi alamayıp koltuğa kurulmazsa askerî bir cunta MSP'yi kapatacakdır. Öyle ise MSP idârecileri hükûmet-i bülandânenin koltuğa kurulmasına karşı çıkmamalı, böylece demokrasi yaşatılmalı...

Gelin de ,bu kadar basit ve şarkvârî akılla başmakale dökdüren bu zevât önünde iğrenmeden durun!. Bunun, «bak hemşerim, şöyle yaparsan ne âlâ, yapmazsan hâlin bitmişdir!» yollu külhânbeyi ağzı kullanmakdan ne farkı var?. Bu adamlar bir de ilerici, garbçı, hak, hukukçu, medenî, anayasacı, birlikçi ve beraberlikçi geçinirler.

Öyle ise formülümüz hâzır olmalı: Böyle geçinenlerin topu da, işte bu tanılmayan millet-i vâhidedir...

Ve sanki, bu tehdîd ehli mutlu azınlığın elinde te'minat mı vardır ki, bir dipçikî hâkimiyyet ortaya çıkınca MSP kapatılacak da, CHP'nin yedi sülâlesi ayakda mı kalacakdır?..

Zîra Türkiye o 1960 ların Türkiyesi olmakdan çıkmış, köprülerin altından da pekçok boz - bulanık sular akıp gitmişdir..

Bunlar iyi biline... Ve hiçbir dönme ve dolma kalem ehli de, pespaye akılla siyâset yapmıya kalkışmıya..,

Sağ sol Yahudi uydurmasıdır

Türkiye'de hiçkimse, AP, MSP, MHP'den ibâret bir muhâlefete veya iktidâra, sağ muhalefet veya sağ iktidâr dememelidir... Çünki MSP sağ değildir. Sağcı da olamaz... Şâyet MSP sağcı ise, tavsiye ederiz ki bundan der'akab vazgeçe... MSP hakçı ve hakikatçı olmalıdır o kadar. Mutlak hakçı ve mutlak hakîkatçi...

(Sağ) ve (sol) ta'birleri, beynelmilel yehûdînin, milletleri düşünce ve ideal serserisi yapmak için ortaya atdığı iki uyuşturma tabletidir. Bugün dünyânın neresine bakarsanız bakınız bu sağ ve sol, orada da hâzır... Meselâ İspanya'da da sağ var, Türkiye'de de... O halde İspanyol sağcısı ile Türk sağcısının, aynı nesne olması lâzım. Yok eğer aynı nesne değillerse, ayrı nesnedirler; ve ayrı nesneler ayniyyet ifâde eden bir kelime içine nasıl sıkıştırılıyor?:

Bu, beynelmilel müthiş bir oyundur. Bakınız nasıl?. İslâmiyyet, mutlak hakîkatdır ve İslâmiyetin dışındaki her izm ve görüş, mutlak ma'nâda İslâmiyyete düşmandır. Ve bunların topu da, istisnâsız müştereklere sâhibdir. Zirâ topunun da menşei insan kafası... İslâmiyyet ise Adem Aleyhisselâmdan kıyamete kadar uzanan VAHY menşe'li nizâm...

VAHY menşe'li nizam ile beşer menşe'li nizam arasındaki fark, nâmütenâhîdir.

Beşer menşe'li iki nizam arasındaki fark ise, sayı farkı...

Nâmütenâhî ile sayının nisbetini düşününüz!..

İşte beynelmilel yehûdî şeytanının uydurduğu sağ tabiri içinde VAHY nizâmı, esâmîsi bile okunmaz bir nizam olarak eritilmek isteniyor...

Sağ ve sol, insanlığı birbirine ye-

Hükûmet-i Çankayavî, olamadı iktidarî!

PAZAR günü «dananın kuyruğu kopacak!» diye söylenip duruyordu. Bizce dananın kuyruğundan ziyâde, Ecevitgillerin küçük kıyâmeti koptu!. Dr. Lütfi Beyefendinin ise belki ödü koptu...

Dananın kuyruğu yerinde..

Lütfen bırakalım danalarla, öküzlerle, beygirlerle uğraşmayı efendim. Büyükbaşlarımızın ödü koptu!.

Çankaya'dan ne haber?

Değil mi canım, siz bana Çankaya'nın havasından, suyundan haber veriniz...

Şimdi ne olacak? Hükûmeti Çankayav' tutmadı. Merhûm Nasreddin Hocamızın Akşehir gölüne yoğurt mayası çalıp da «ya tutarsa!» demesi misillü usûllerle, belki şâirâne ilhamlar içinde 12 günlük beylikler tutsa da, hükûmet-i çankayavî tutmuyor efendim!..

★ Her ne ise şimden gerû vazife Süleyman Beyefendiye tevdi' edilecek demekdir. Bunda da hayır var: Süleyman ve Bülent birâderler Çankaya'nın has ve öz evlâdı ciğerpâresi olarak münâvebeyle inip binecekler ki, böylece hiçbirinin gönlü incinmemiş olsun!. Çünkü birâderce geçinmenin, en tatlı yolu budur efendim. Fahri Sâbit Beyefendi de zâten, aynı tatlı geçimi arzu buyurmada değil mi ya?.

Efendim beynelmilel yehûdî, demokrasi denilen tatlı belâyı icâd edeli beri, bir oyundur gider ki, zavallı milletler de dönen fırıldaklar önünde bir sağ yaparlar bir sol!. Yani bu iş dünyânın her yerinde bir sağ bir sol ile yürütülür... Veya biri diğeriyle, denge hesâbı içinde birâderce idâre edilir gider. Onun için araya üçüncü bir cihet sokulmak istenmez. Bu itibarladır ki beynelmilel birâderân-ı izâm, ya «tek başına CHP» der; yahut «CHP - AP koalisyonu!.» Üçüncü bir cihet olarak locasız bir kitlenin devreye girişi pek canlarını sıkar... Bunun için Avrupalı gâvurlar, Asyalı - Amerikalı sünnetsizler, MSP'nin can düşmanı... Lâkin şu bizim şerbetçiye ne oluyor, bunu anlıyamadık!. Adam boğa yılanlarına bile şerbetli de, iş MSP'ye gelince ne şerbet kâr ediyor ne şurup!.

★ Lâf aramızda kalsın efendim, CHP itimad re'yi alamayınca, afv buyurunuz, eşekden düşmüşe dönenler oldu!. Koçlar, Sabancılar, Kapancılar... Neler neler... Hele Bülent birâderin yiğitliğe leke sürmemek için bir basın toplantısı konuşması var ki, sormayın! Milletin, köylünün, kentlinin, işçinin, fakir fukaranın aslâ ve kat'â an-

Mavros: «Kıbrıs sorununu çözebilecek tek Türk lideri Ecevit'tir»

ATİNA, MUSTAFA GÜRSEL bildiriyor

Yunanistan'ın ana muhalefet partisi lideri Mavros, dün Atina'daki yabancı basın kulübünün üyelerine yaptığı bir konuşmada, "Türkiye'den olumlu bir girişim gelmeden Ankara ile olan tüm ilişkilerin kesilmesi gerektiği" yolundaki tezini yinelemiştir. Türkiye'nin yeni Başbakanı Ecevit'in, hükümeti kurmasından bugüne değin 1974'deki tutumundan değişik bir tutum göstermediğini belirten Mavros, sorunların çözümlenmesi için [illegible] iyimserliyi

(Milliyet'ten)

nler susturulamaz

hmayacağı, «sorunlu, savlı, koşullu, güncelli, saptamalı kanıtlı» bir konuşma ki, aman efendim. Zavallı millet de, bunca bilinmez kelimeler dökdüren Bülent beyefendiyi kim bilir ne yüksek siyâset dâhisi zannedip; aslâ anlamadığı konuşmasını, onun esrârengiz kuvvetine hamledecekdir!..

Bülent Beyefendinin şâirliği ma'lûm da, hayâl karîha-yı necîbânesinin ise bunca vüs'ati, doğrusu yeni ma'lûmumuz oldu... İntihab günü 220 meb'us hayâl edişleri ne kadar edibâneydi! Hatta 222 deyişlerindeki sadâ-yı bülendâneleri... Sonra, itimad re'yi hayâli... Tam 12 gün amma, hayali cihâna değer...

Hayâl tatlı şey... Fakat dibinde sukût-ı hayâl olmasa!.

★ Pazar günki i'timad reylemesi sonunda Süleyman Beyefendi «Çankaya'dan geldiler Çankaya'ya gideceklerdir!» buyurduğu zaman, neredeyse ödüm koptu. Süleyman Bey bu... Ya «haydan gelip huya gitdiler!» deseydi ne yapardık!.

Çünki haydan gelen huya gider de...

«Çankaya'dan gelen Çankaya'ya gider!» sözü de, atasözü olmasa da Süleyman Beyefendi sözü olarak hiç de fenâ değil...

Ama gelin görün ki, şimdi Süleyman Beyefendi de Çankaya'ya gidecek ve Çankaya'dan gelecek!..

Bir zaman Allah'dan gelinip Allah'a dönüleceğine inanılırmış. Şu demokrasi ve şefokrasi çıkalı, Çankaya'dan gelinip Çankaya'ya gidileceğine inanılır oldu. Onun için de 12 günlük hükûmet-i çankayavîlerle geçinip gidiyoruz işte efendim!..

★ Feyzioğlu birâderimizden de bahis açmadan edemeyiz. Zîrâ bu intihabda, grup kurup grup şerbeti dağıtamadıysa da, i'timad re'yini müteakip tam profesörce ve ilmîce ve Atatürkçüce ve oturaklıca bir beyânat dağıtdı ki, takdîr etmemek mümkin değil efendim. Buyurdular ki, **«Akdeniz ve Baltık ülkeleri, bizim Güven Partisi gibi yapıp, ya müstenkif kalırlar yahut da reylemeye gelmezler!.»**

Demek Akdeniz ve Baltık ülkeleri Turan Beyefendinin ilkeleri ve ülküleri peşinde!..

★ Ha, Ferruh Beyefendiden de söz edelim ve bahsi kapayalım. Efendim Ferruh Beyefendi **«bir çivi bile sökemiyecekler!»** deyû söyleşirken, bir tek çivi ile kalmadı mı?. Büyük söylememeli efendim...

Faruk Sükan - Beyefendi, sanki Ferruh Beyin tek kişisi, veya tek dişi kalmış kişisi, veya bir tek çivisi!.. Hulâsa biricik...

Faruk Beyefendi Dâhiliye vekîli iken, komünistlerin nefes alıp verişine kadar el atmakla meşhurdu ve kriptolar kendisine **«tek dişi kalmış...»** gözüyle bakarlardı... Ya şimdi? Şimdi ise Ferruh Beyefendinin tek kişi kalmış çivisi!.

Ve bu çivi, şimdi hükûmet-i çankayavî veya hükûmet-i bülandâne için çakıldıysa da, bir işe yaramadı. Sâdece ses verdi o kadar : Taaak...

Hulâsa-yı kelâm, bir şenlikdir gidiyor...

Allah bu millete yardım etsin efendim, âmin...

Kadir Mevlâm, Dr. Lutfi Doğan Beyefendinin duâlı ağzı, zemzemli sakalı, 12 günlük vekâleti, İnönüsel îmânı ve, sarıksal mâzisi hürmetine de, bizlere esenlikler ve şenlikler lutfet!.

Ona ne şübhe efendim, bin senelik İslâm - Türk târihinde C.H. Partisi kadar **«din afyondur!»** diye T.B.M.M.'den bağıran başvekillere hangi parti sâhib olabilmişdir?.

1950 Taksim nutkunda : **«Din, medenî bir millet olarak ilerlememize mâni' bir zehirdir!»** diyen müteveffa İnönü'ye, hangi din sevmez yetişebilir?..

Ve bu müteveffânın tahsîl gördürüp yetiştirdiği Lütfi Beyefendinin tatlı dilinden dökülen **«din ve vicdan hürriyeti!»** lâflarına hangi saflar inanmaz?!.

Radyodaki intihâb (seçim) konuşmasında **«Dini dünyaya değil, Allah'a kas kılacağız!»** diyerek, Martin Luther'in rûhunu şâdeden de, bu Malatya meb'usu Lütfi Beyenfendi oldukdan sonra...

Kadir Mevlâm benim, bizi yarlığa, bize esenlik, bize şenlik, bize senlik, bize mutluluk ve kutluluk ver, âmin. Ve selâmün alel mürselîn...

Düğün değil bayram değil

27 Haziran 1977 tarihli Vatan'da Alp Kuran yazıyor :

«Bize kalsa, CHP son seçimlerde 230 milletvekili çıkarıp tek başına iktidar olma imkânına kavuşsaydı bile, gene de MSP ile koalisyon yapmasını önerirdik. Kuşkusuz, sınırsız düşünce özgürlüğünün kabûl edilmesi, düşünce suçu uygulamasının kaldırılması şartı ile.»

Hükûmet-i bülandâne i'timâd re'yi alamayıp da bazıları eşek'den düşmüşe dönerse, bakalım Alp Kuran Bey aynı fikri taşımaya devâm edecek mi?.

Karantina ve Kolera...

Bir birâder **«Meb'uslar siyâsî karantinaya alınmak isteniyor!»** diye yırtınırken, öteki birâder ise **«Hayır, aynı şey bizde karantina oluyor da sizde neden olmuyor?»** diye inatcık püskürtüyor!.

İki birâder şimdi de karantina kavgasına düştüler...

Hani elimde bir kuvvet olsa, bu politika pisliğinden mütevellid kolera karşısında cümle birâderlerin topunu da karantinaya alır ve çenelerine de bir güzel kilit vururdum... Ki, kolera mikrobu neşdemiyeler!..

Perde arkaları mühimdir...

Kâriîn-i kirâma iki yazı okutmak istiyoruz. Bunlardan birincisi Avrupa'nın CHP ve AP'ye hangi gözle, MSP'ye ise hangi dörtgözle baktığını vesîkalıyor. Ve üstelik Avrupalı gâvurlar CHP ve AP'yi kendilerinden sayarlarken, ikinci yazı, yalnız CHP'yi dış güçler tarafından desteklenir göstermede... Aslında ise ikinci yazıda CHP için yazılanlar, AP için de aynı ile vâki' bilinmek lâzım...

BİRİNCİ YAZI :

23 Haziran 1977 tarihli Dünyâ gazetesinde Atillâ İlhan'a âid, ve şöyle :

«OSMANLILAR GERİ GELMEYECEK!»

Lonra'dan Kasım Yargıcı Milliyet'e bildiriyor :

«... CHP'nin etkili bir çoğunlukla seçimi kazanacağını beklerken, yine eskisinden değişik olmayan bir durumun ortaya çıkması karşısında, Türkiye ile ilgilenenler hayal kırıklığına uğramışlardır...»

Ünlü Guardian gazetesi, şunları yazıyor : «... Carter'den en aşağıya kadar bütün Batı'nın endişesi Kıbrıs sorununun çözümü üzerinde toplanmaktadır. Ankara'nın devamlı işgalinde tutulan Kıbrıs insan haklarına bir hakaret ve Doğu Akdeniz'de istikrarsızlığın baş nedenidir. (...) Seçimler yapılmıştır fakat kararsızlık sürüp gitmektedir. (...) Ecevit cesaretle ortaya çıkmalı ve başkalarını kendisini desteklemeye davet etmelidir. Bunu yapamadığı, yine bir uzlaşmaya girdiği takdirde yalnız Türkiye değil, Brüksel de, Washington da güç bir duruma düşecek, bunun yankıları Batı dünyasını sarsacaktır.»

Ne güzel yazmış herifçioğlu! «Ankara'nın devamlı işgali altında tutulan Kıbrıs, insan haklarına hakaret, Doğu Akdeniz'deki istikrarsızlığın baş nedeni» gibi ilginç yargıların acı tadına kuşkusuz vardınız, nasıl bir çözüm beklendiğini de farkettiniz değil mi?

Ama gazetenin teşhisi yanlış sayılmaz, Brüksel de hayli kaygılıdır.

AZ DA OLSA BİR TELAŞ..

Yine Milliyet'e Brüksel'den haber verildiğine göre, «... seçim sonrası ilk gelen haberlerin etkisi altında CHP'nin tekbaşına iktidara gelebileceğine inanan NATO ve AET çevrelerinde, MSP'-

(Devamı 15. Sayfamızda)

Erbakan, «Suç işleyen cezasını çeker; kardeşimiz dahi olsa değişmez» dedi

ANKARA — MSP Genel Başkanı Necmettin Erbakan, «Bir kimse suç işlemişse cezasını çeker, kardeşimiz dahi olsa bu değişmez» demiştir.

MSP Basın Bürosu'ndan bildirildiğine göre, Erbakan, Ankara Nöbetçi Sulh Ceza Mahkemesi'nce dün tutuklanan Akgün Erbakan ile ilgili olarak dün bir açıklama yapmıştır. Erbakan'ın bu açıklaması şöyledir:

«— Bizler bir davaya inanmış insanlarız. Bize göre, hak en üstün kavramdır. Hakkın yerini bulmasına yardımcı olmayı ibadet sayarız.

İnancımıza göre, herkes kendi yaptığından mesuldür ve yaptığının hesabını kendisi verir.

Bizim merhametimiz, büyüktür. Ancak hak anlayışımız her şeyin üstündedir. Bir kimse suç işlemişse cezasını çeker, Kardeşimiz dahi olsa bu değişmez. Kim olursa olsun, en yakınımızın dahi suçunu örtbas etmek, onu korumak aklımızdan geçmez. Hakkın yerini bulmasını isteriz.

Ancak bahsedilen hadisenin, seçimin ve yeni hükümetin kurulması çalışmalarının en kızgın zamanında ortaya atılması da manidardır.» (a.a)

(Cumhuriyet'ten)

dirişin denge dilimleri... Sağ denmeden sol demek, abes olurdu... Sağın bir ma'na ifâde edişi, ancak sol'dan bahsetmekle mümkin... Zihninizden bir an için sol mefhûmunu çıkarıp atınız, bu takdirde sağ demek ne ifâde eder?

Herşey zıddıyla kâim...

Sağ dendiği zaman mücerret **VAHY NİZAMI** anlaşılsa, bu demek olur ki, SOL, küfûr yani beşerî bir nizamdır!. Halbuki hiç de böyle değil...

İki nizam vardır : Bu da, **SAĞ** ve **SOL** değil, **VAHY NİZAMI** ve bir de **TÂĞÛT NİZAMLARI...**

Mutlak hakîkat müteaddid olamaz, bunun için **VAHY NİZAMI** dediğimiz halde, zıddı, teaddüd etdiğinden **TÂĞÛT NİZAMLARI** diyoruz... Sağ da sol da, dünyâ nazara alınınca tâğût nizamları içinde varlık ortaya koymada...

Ne sağ ne sol, VAHY NİZAMI YOL...

Dîn ve vicdan hürriyetiymiş

1 Temmuz 1977 tarihli Politika'da okuduk :

«Devlet Bakam Lütfi Doğan inanç ve ibâdet özgürlüğünün (hürriyetinin) dokunulmaz bir hak ve demokrasimizin ayrılmaz bir parçası olduğunu söylemiş «gerçek anlamda (ma'nâda) din ve vicdan özgürlüğü (hürriyeti) sağlanacak» demişdir.»

• TESBİT

Sadık Özarslan

Müslümanım... diyen kişi

Aslında zordur işi... Bunu, yüce Peygamber Aleyhisselâm, bundan tam bindörtyüz sene evvel bildirmiştir. Şöyle: «Bir zaman gelecek, gerçek mânâda Müslüman ve mü'min olmak; elde, avuç içinde kor taşımaya benzeyecektir.» Avucunuzda ateş taşıyabilir misiniz? Taşıyamazsınız, yakar değil mi? Amma İslâm ateşi taşınacaktır. Yansak ta, yakılsak ta taşıyacağız onu.. Bırakmak yok; o mübarek ateşi, yerlere düşürmek yok. Gerekirse yanıp kül olacağız... Fakat sonunda aradığımızı bulacağız. Esâsında İslâm ateşiyle yanmak da mânâlıdır, hem de çok mânâlı. Bu mânâyı anlamak için: «Hamdım, yandım, piştim!..» sözümü hatırlamak gerekir. Ve Mü'min; yanacak, hamlığını atacak... pişerek hâslığa kavuşacaktır. Hâs olan, havastandır; hâvassın ise Allah katında bambaşka husûsiyetleri ve ayrı bir değeri vardır. Böyle yanmaya can kurban... Ve lâkin odunlar tarafından yakılmaya asla râzı olamayız.

Müslümanın işi zor... Elbet zor olacak. Ebedî hayatı ve saadeti kazanmak hemencecik kolay mı? Müslüman, zor olana tâlib olacak... Kolaycılıktan kaçıp muradını zorda arayacak. Allah Resûlüne ve O'nun nûrlu yolundan gidenlere bakınız... Neler çekmemişlerdir ki! Buna rağmen sabretmişler; Hakk yoldan bir adım dahi geri dönmemişlerdir. İşin aslına bakarsanız; günümüzün rahat Müslümanı olan bizler, bu durumdan üzülmeliyiz. «Niçin Allah Resûlününü ve O'nun ashâbının çektiklerini çekemiyoruz?» diye düşünüp üzülmeli ve hatta ağlamalıyız. Ne yapıyoruz ve ne çekiyoruz ki? Aşımız iyi, işimiz iyi... Keyif keka. Yan gelip yatıyoruz. Lâfa gelince ise mangalda kül bırakmıyor; yaldızlı lâf etmek için birbirimize sıra vermiyoruz. Buyurun iş başına!... dendi miydi, buna denecek birşey bulamıyoruz. Mâzeret göstermekten başka.

Herşeyden evvel bizim yegâne rehber ve Önderimiz; Efendimiz Peygamberimizdir... O'nun hayatına bakmak, O'na benzemeye çalışmak durumundayız ve buna mecbûruz. Sonra gerçek mânâda mü'minlere bakmak mevkiindeyiz. Ne yaptı, neyledi bunlar? Müslümanlar, nasıl yaşadılar? İslâm ateşini, ellerinde nasıl taşıdılar? Bunları bilmeli, ona göre belli bir tavrın içine girmeliyiz. Düşünün ki Peygamberimiz Aleyhisselâm; çeşitli eziyetlere mâruz kalmış, hakaretlere muhatab olmuş... en yakınlarının bile zulmüne uğramıştır. Kovulmuş, taşlanmış... harblerde yaralanmış; yine de bıkıp usanmamış ve Allah yolundan kılpayı olsun ayrılmamıştır. Yine de etrafına dua etmiş, yardımlarda bulunmuş: «Ben, lânet etmeye değil; rahmet etmeye geldim.» buyurmuştur. Zâlimlere beddua etmesini söyleyenlere cevâbı ise şu olmuştur: «Hayır, ben, bunların helâkini isteyemem. Yârın bunların sulbünden mü'min insanlar da gelecek... Helâkları için beddua edersem, onların sulbünden gelecek Müslümanlara mânî olmuş olurum.» Şu davranışa bakın!. arkasından da bizimkine. Bugünkü kıvranıştan ancak öyle bir davranışla çıkabiliriz, kurtulabiliriz. Ashâbı ile birlikte düştükleri muhasarayı düşünün... Tam üç sene düşmanları, kendilerini muhasara ediyorlar. Herşey yasak... Açlıktan çocuklar ölüyor... Büyükler ise karınlarına taş bağlıyorlardı... Amma dönmediler; yine de ve elbette «Allah bir!...» dediler. Taşlanan da bunu söyledi, develer arkasında sürüklenen de. Evvelce zengin olan sonra fakir oldu. Amma hepsi Allah için. Onlar, öyle yaşadılar, öyle gittiler. Ve muradlarına erdiler.

Ya sen? Ya ben? Ya biz nasılız ey nâs? Ne yapıyoruz ve ne çekiyoruz ki sonunda ne bekliyoruz? Al eline islâm ateşini... Söndürme onu... Yansan da taşı!... Zor olanı başarırsan ahireti kazanırsın... Unutma!

163. MADDE

Zamanın Başbakanı Şemseddin Günaltay, Meclis kürsüsünden, muhalefete hitaben, getirdikleri kanunu müdafaa ederken, bir taraftan da öfke ile şunları söylüyordu:

«— *... Arabistan'ın Hicaz çöllerinde yetişmiş olan İmam Malik, bin bu kadar sene evvel, o zamanın ve o muhitin icab ve ihtiyacına göre yaptığı ictihadlara ittiba edecek değiliz. Yine söyleyeyim, Afrika'da Berberiler arasında yaşıyan İmam-ı Hambeli'nin, memleketin icab ve ihtiyaçlarına göre kurduğu esasları kabûl edecek değilim. Bizim kabûl edeceğimiz esaslar, kanunlar, bu memleketin ihtiyaçlarını bilen yine bu memleketin en güzide evlâdları olarak seçilip, TBMM'ne gelen milletvekillerinin tanzim edecekleri kanunlardır...*»

Zamanın Başbakanı Şemseddin Günaltay idi. Reisicumhuru ise İsmet İnönü.. Ve CHP iktidardaydı. Sene 1949.

Meclis'de münakaşa mevzuu yapılan kanun TCK'nın 163. maddesi idi.

Şemseddin Günaltay'a mukabil, muhalefet meb'uslarından birisi (Osman Nuri) ise aynen şöyle diyordu:

«— *... Siz adli baskı yapıyorsunuz, icâd ediyorsunuz. Adliyeyi manen öldürüyorsunuz, âlet yapıyorsunuz ne diyeyim!. Bu mâsum milletin mânevi mezarını kazıyorsunuz. Başka diyecek bir şey yoktur. Milleti esir gibi yaşatmak istiyorsunuz. Sekizinci Büyük Millet Meclisi, size hitab ediyorum;*

Bu tasarı din-i İslâm'a tecavüz, lâikliğe külliyen muhalif ve Anayasayı ayaklar altına alan bir tasarıdır. Hepimizi ayaklar altına alan bir tasarıdır. Hepinizin vicdanlarına müracaat ediyorum. Tasvibinize sunulmuş olan bu tasarı bence redde müstâhaktır...»

Fakat, bütün bu ve benzeri konuşmalar beyhûdedir. Meclis CHP'li meb'usların hakimiyeti altındadır ve 163. madde iktidarın arzu ettiği şekilde kabûl edilecektir. İşte bugün dahi zulüm saçmakta olan mâhud 163. Madde kısaca şudur:

16 Haziran 1949
Kanun No: 5435

MADDE 163 — Lâikliğe aykırı olarak, devletin ictimaî veya siyasî veya hukukî temel nizamlarını, kısmen de olsa dinî esas ve inançlara uydurmak amacı ile cemiyet tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare eden kimse iki yıldan, yedi yıla kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Böyle cemiyetlere girenler veya girmek için başkalarına yol gösterenler altı aydan aşağı olmamak üzere hapis cezası ile cezalandırılır.

Dağılmaları emredilmiş olan yukarıda yazılı cemiyetleri, sahte nam altında veya muvazaa şeklinde olsa dahi yeniden tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare edenler hakkında verilecek cezalar üçte birden eksik olmamak üzere artırılır.

Lâikliğe aykırı olarak, devletin ictimaî veya iktisadî veya siyasî veya hukukî temel nizamlarını kısmen de olsa dinî esas ve inançlara uydurmak amacı ile veya siyasî menfaat veya şahsî nüfûz temin ve tesis eylemek maksadı ile dinî veya dinî hissiyatı veya dince mukaddes tanılan şeyleri âlet ederek her ne suretle olursa olsun propaganda yapan veya telkinde bulunan kimse bir yıldan, beş yıla kadar ağır hapis cezası ile cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkrada yazılı fiil yayın vasıtası ile işlendiği takdirde verilecek ceza üçte birden yarıya kadar artırılır.

Yayım yeri veya yayım vasıtası veya yayım konusu bakımından az zarar umulan hallerde faile altı aydan, iki yıla kadar hapis cezası verilir.»

.....

Arkadaşımız Selâhaddin Eş'i Üsküdar Paşakapısı Cezaevi'nin demirparmaklıklarının arkasına sürükleyen mâhud 163. madde işte budur ve bu maddenin müslümanların başına belâ olmasını sağlayan da, bugün «*İnanç ve fikir özgürlüğü*» diyerek, gûya geçmişinin faşizan baskılarını gizliyebileceğini sanan Cumhuriyet Halk Partisidir.

29 Haziran günü işyerinde tevkif edilen arkadaşımız şimdi hapishânede...

Selahâddin Eş'e 'çağdaş, zulmün zinciri vuruldu: 163

SEBİL yazı ailesinin güzide mensublarından aynı zamanda **Milli Gazete** fıkra muharriri arkadaşımız Selâhaddin Eş, 29 Haziran 1977 günü Emniyet mensubları tarafından işyerinin kapısı önünde tevkif ve hakkındaki dosya ile birlikte İstanbul İnfaz Savcılığı'na celb ile Üsküdar Paşakapısı Cezaevi'ne gönderildi.

Pırıl pırıl bir yaz güneşi batarken, arkadaşımız Selâhaddin Eş de Paşakapısı hapisanesi'nin donuk yüzlü duvarlarının arkasında bulunuyor, **13 ay 10 gün** sürecek mahkûmiyet hayatına başlıyordu.

Selâhaddin Eş, 4 Mart 1975 tarihinde kaleme aldığı **«Korutürk ve Din Anlayışı»** serlevhalı yazıdan dolayı İstanbul 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde muhakeme edilmiş ve mahûd 163. Madde'nin hışmına uğramıştı.

Arkadaşımız evli ve bir kız evlâd sahibi idi.

Selâhaddin Eş'in diğer taraftan halen İstanbul Ceza Mahkemelerinde devam etmekte olan tam 14 dâvâsı bulunmaktadır.

★

İslâmî Düşünce Dergisi'nin Haziran 1977 sayısında, günlük gazetelerde müslümanların siyâsî şuur kazanmalarına müteveccih gayretle yazılar yazan iki imza tebrik olunuyordu. Biri İsmet Özel, diğeri Selâhaddin Eş. İslâmcı gençliğimizin kanaatini aksettiren bu görüşe, hakşinaslılığa iştirak etmemek mümkün değildir. Bu arada gençlerimiz Selâhaddin Eş'i tenkid de ediyorlardı, fırsatını bulmuşken: O'nun tevazuunu aşırı buluyorlar, söze başlarken dilinden düşürmediği **«Ben, fâkir..»** ini yadırgıyorlardı. Okuduğumda duygulandım. Kısa zamanda yakinen tanıdığım Selâhaddin Eş, o az tesâdüf olunur tevâzuu ile **«fakir»** liği, **«âbi»** liğe tercih etmiş hakiki bir müslümandı.

«Abi»lenme hastalığı yoktu.

«Fakir»di, kalemi zengin bir fakir.. Hakkında dâvâ dosyaları birikmiş bir fakir.. Ha bugün, ha yarın bekliyordu tepesinde biteceklerini.. Fakat kat'iyen tasalanmıyordu.

Tasalanan bizlerdik.

Seçimler arafesinde,

«— Gel sana bir mazbata temin edelim de dokunulmazlığın olsun bari..» diye ısrar edilmişti. Öyle ki, ısrarlar onu derdest edip Ankara'ya sürüklemeye kadar varmıştı. Beraber gitmiştik.

Bırakınız, yiğitçe yazmayı, yürekçe haykırmayı, Selâhaddin'in yazdıklarının uzaktan dahi olsa kendile-

(Sayfayı Çeviriniz)

Hâdiselere bakış

Mustafa YAZGAN

Selâhaddin Eş ve ölümsüz dâvâmız

İstanbul'dayım. Kaldığım birkaç gün içinde beni derin bir acıya boğan tek hâdise Sebil'de yazılarını zevkle okuduğumuz dâvâ arkadaşım Selâhaddin Eş bey'in tevkifi hâdisesi olmuştur. Evet... Selâhaddin Eş şimdi soğuk, karanlık, donuk ve sağır taşların arkasında... Hapiste...

Niçin? Dâvâsı için. İnandığı, uğruna yaşamağa, hapse girmeğe, hatta idam edilmeğe değer bir «Ölümsüz Aşk» ın fikir suçu için. Bir tek kelimeyle: *İSLÂM DAVASI* için.

«Anayasalar, kanunlar insanları —beşerî temelden de gelse— mes'ud etmek için var olmuştur» denir. Ama bakıyoruz bu Anayasaları ve kanunları siz beşerin zaafları ve ard - niyetleri ile ortaya çıkarıp cemiyetin üstüne atınca, kirlenmeğe mütemâyil cemiyetler o kanunları ve Anayasaları mıncıklıya mıncıklıya mahvediyorlar.

Bunun için milyonlarca insanın bir nizam içinde yaşayabilmesi ve yaşarken en doğru, en güzel ve en iyi yaşama kâidelerine tâbi olması için, insanları ve bütün mahlûkatı yaratan Allah, (c.c.) onların tâbi olacakları ilâhî kanunları da Peygamberler vasıtasıyla bize bildirmiştir.

İnsanlık, hakikatın kendilerine bildirilmiş olmasından şükür secdelerine kapanacak yerde, âdeta «Niçin bana en iyi, en güzel ve en doğru yolu gösterdin?» diyen bir küstahlık edâsıyla, şeytanî bir isyan içindedir. İşte felâket buradan başlıyor.

Bu anlattıklarımız lâf değildir aziz okuyucular! Hayal veya nazariyat değildir. Felsefe veya kelâm temrini de değildir. Hayatı size anlatıyorum. Hayata, ona hâkim olan kanunlar noktasından bakarak tahlil getirmelisiniz. Hayata hâkim olan kanunlar ve Anayasa'lar onları daktiloyla yazan adamın ihtiras, kapris, zaaf ve karakter eksikliklerini aksettiriyorsa ve cemiyet, kanun yapma mevkilerini, ister dağdan inerek, ister bir gece baskını ile yahut cemiyetin seçerek vazife yüklediği bir takım kişilerin şahsî temayül ve keyfi takdirlerine teslim ederek, kendi kendini idare ettiriyorsa o cemiyete «Mes'ud» olup olmadığını sormak lâzımdır.

Sorun bakalım şu cemiyete... «Mes'ud musun?» diye. Alacağınız cevap kendi nefsinizden beyninize ve şuurunuza doğru akan bir cemiyetin çığlığı gibi gelecek size...

Ben soruyorum kendime... Ruhum âdeta isyan ediyor. «Bana yaşanmağa ve hayata hâkim kılınmağa değer bir dâvâ verin! İnsan idealsiz ve davâsız yaşıyamaz! Öyle bir hakikat verin ki, bana, ben o hakikatın uğruna hapse gireyim, vurulayım, vuruşayım, gerekiyorsa öleyim! Ama o hakikat o kadar mutlak olmalıdır ki, büyücü değneklerinin sun'î ve sahte istidraçlarını bir anda eritsin, yok etsin. Hz. Musa (A.S.) ın asâsı gibi, Firavunlar önünde büyücü düzenlerinin yılanlarını yutsun! Yed-i beyzâ gibi âlemi nurlandırsın!

İşte o hakikat, ezelden ebede kadar inanan ve inancını hayata hâkim kılmak isteyen insanlara şeref bahşeden İSLÂMİYET'dir.

Selâhaddin Eş kardeşim, bu ölümsüz dâvânın karasevdalısı olarak girdi hapishaneye, Onu ziyarete gittik. Yarını santimlik camlar ve küçük delikli tellerle hayvan koğuşları gibi dar, pis görüşme mahallerinde haykırıyordu:

«— Ağabeyciğim! Bu davâ, değil hapis, cesetlerimizin üstünden gelecekse râzıyız. Yeter ki gelsin!... Yeter ki gerçekleşsin!...»

Hakkın ve hakîkatin kükreyişidir bu.

Müslüman!

Müslümaaaaaan!

Sen de böyle diyebiliyor musun? İşini, gücünü, eşini, çocuğunu hasret perdesinin arkasına atıp sağır duvarların arkasına koşabilecek gücü kendinde görüyor musun? Sâdece Pazartesi hanımlar Salı ve Perşembe günleri erkekler görüşmene gelecekler. Çocuğun camın arkasından sana atılmak isterse izin yok. Râzı mısın? Bakmakla mükellef olduğun kişiler de perişan edilecek bir fikir ve kanaat ifadesi yüzünden. Râzı mısın? Çile çekeceksin ki, fikrinden dönesin. Bugünkü cezaların umduğu beklediği bu... Yahu keskin bıçağı bileği taşına usûlüne uygun sürerseniz o bıçak daha da bilenir ve bileği taşından çıkan kıvılcımlar binlerce gencin gönlündeki davâyı tutuşturur, binlerce genci bileyler. Keskinletir.

Sevgili Selâhaddin!

Sabır arslanım! Bileği taşından kıvılcım sıçramağa başladı. Genç gönüllere doğru! Başı, ruhu gibi mestûre, kahramanlar doğuracak kızların ve ruhu başları gibi dik İslâmcı gençliğin, delikanlıların gönüllerine doğru bir ateş buharıdır yayılıyor! Sen değil, senin

(Devamı 12. Sayfamızda)

rini ilzam etmemesini isteyen birileri, gâliba sadece bu sebepten, Selâhaddin'i geri çevirmişlerdi. Yine birlikte dönmüştük İstanbul'a.. Ama inanır mısınız, bizdeki burukluğun emâresi yoktu Onda. Bil'akis muhatablarını haklı buluyor, müdafaa ediyordu :

«— Biz mazbata sahibi olalım diye yazmıyoruz ki, böyle ihtimâller zuhur edecektir diye yola çıkmadık, mücadeleye atılmadık ki...» diyordu. **«Allah rızasını kazanalım bize kâfi kardeşim..»** diyordu.

Sonra ne oldu biliyor musunuz, Paşakapısı Hapisanesi'nde ziyaretine gittiğimizde, Mustafa Yazgan Ağabey, demir parmaklık gerisindeki mütebessim çehreli yürek sahibine,

«— Hizmetlerinin ecridir bu Selâhaddin Bey kardeşim, ne mutlu sana!...» dedi.

Bir türlü sormak kısmet olmadı Mustafa Ağabey'e,

«— Abi, mazbata alanları da aynı şekilde tebrik edebilir miyiz» diyemedim.

Bir de gardiyana diyecek lâf bulamadığın iyi mi.. Halâ uğuldayıp duruyor kulağımda.. Kadir Ağabey de duymuştu, bir ara hatırlattım, hem de bir sürü yorumla birlikte hatırlattım. Başını sallayıp,

«— İyi yâ işte..» dedi, **«..yaz bunu!.»**

Yazayım. Yorumunu yapmadan yazayım, o tarafını size bırakarak...

Selâhaddin Eş tevkif olunmuş. Alıp götürmüşler. Haberdar olduk, düştük yola. Üsküdar tarafında iki hapisane var. Hangisinde araştırıyoruz. İlkinde (Toptaşı) bulamadık, ikincisine geldik, Üsküdar Paşakapısı Cezaevi'ne.. Akşama kalmışız bu arada, üstelik ziyaret günü de değil. Kapıdaki jandarma erine sorduk. **«Eli çantalı mı?»** diye mukabele edince **«Tamam..»** dedik, **«.. çantalı!.»** Kulakları çınlasın, daha o hafta Selâhaddin kardeşimizin çantası bahis mevzu olmuştu. Ağzı beraber gazete, mecmua ve kupür dolu olan bu çanta elinden hiç düzmezdi. Bir de file bulunurdu içinde, akşam olunca evinin iaşesini çarşı - pazardan toplar giderdi galiba. Latife olsun diye arkadaşlardan birisi, çantayı fazla lüks bulduğunu söyleyince,

«— Ee, kardeşim atımız arabamız yok, bir çantamız var, çok görme..» demişti, gülerek.

Uzatmayayım, jandarmanın çantalı târifle verdiği malûmat bizi tatmin etmemişti. Koca demir kapının gözcü deliğinden başını uzatan gardiyana sorduk. Gazeteci olduğunu söyledik. Adam azıcık düşündü ve şöyle sordu :

«— Millî Selâmet Partisi mi?..»

Evet, aynen böyle dedi, **«partili mi?..»** falan diyerek değil,

«— Millî Selâmet Partisi mi?» diye sordu.

Nutkum tutuldu.

O fakir Selâhaddin Eş, mazbatasının değil ama, koskoca bir partinin adını alarak hapisaneye girmişti.

Şu ecrin tecellisine bak...

NOT : Arkadaşımız Selâhaddin Eş'i hapisanede ancak Salı ve Perşembe günü ziyaret etmek mümkün olmaktadır. Üsküdar - Kadıköy arasında çalışan belediye otobüsleri Paşakapısı Cezaevi önünde durmaktadır.

(Yılmaz Yalçmer)

★ *Selâhaddin Eş evli ve bir kız evlâd babası idi. Aslen Samsun'lu olan arkadaşımızın büyük haz duyduğu hususlardan birisi biricik yavrusu ile oynamak günün yorgunluğunu unutmaya çalışmaktı. Resimde Selâhaddin Eş kızıyla birlikte görülüyor.*

Teşekkür

Arkadaşımız Selâhaddin Eş'in tevkifini duyan ve telefon, telgraf ile hatta bizzat idârehânemize kadar gelerek geçmiş olsun temennisinde bulunan okuyucularımıza arkadaşımız adına Sebil yazı Âilesi olarak kâlbî şükranlarımızı sunarız.

Sebil

Selâhaddin Eş ve ölümsüz dâvâmız

(Baştarafı 11. Sayfamızda)

davâna karşı gelenler kıskaca düştüler. Sabır gönüldaşım! Orman yangınları gibi mukaddes gönül yangınları başlıyor! Dayan mücâhidim! Zaman çabuk geçer! Seni camlarla böldükleri dar hücrelerin dışında kucakladığımız gün... Edirne'den Kars'a Samsun'dan Hatay'a milyonlarca genç bir Selâhaddin Eş olup, gelip elini öpecek... Alnından öperim gözü yaşlı kardaşım!

Mustafa YAZGAN

İslâmcı gençler beyannâme neşretti

«29 Haziran 1977 günü, Türkiye'de bir gazeteci daha fikirlerinden dolayı demirparmaklıkların arkasına sürüklenmiştir. Milli Gazete ve Sebil Gazetesi'nin fıkra yazarı Selâhaddin Eş, tevkif olunarak Üsküdar Paşakapısı Cezaevi'ne gönderilmiştir.
Bu hâdise, basın ve fikir hürriyetine öteden beri vurulan darbelerin elbette ilki değildir ve görünen odur ki, sonuncu olacağa da benzememektedir.
Fikirlerinden dolayı insanları hapisanelerde çürütmeye mahkum etme alışkanlığı Türkiye'nin iptidai bir zihniyetin tahakkümünde bulunduğunun acı bir delilidir. «Fikir hürriyeti, demokratik gelişme..» samimi olmadıkları defalarca sabit olan politikacıların dillerinde birer slogandan öteye geçmemektedir.
Resmî ideolojiler hesabına gazeteciler susturulamaz. Kanun maddelerinin insanları fikir ve inançlarından dolayı ezmesi ancak, iptidailikle gerilikle izah edilebilir. Türkiye'nin çehresini gün be gün çirkinleştiren, kardeş kanını döken ve milletimizi huzursuzluğa itekleyen sebeblerin temelinde fikir ve inanç düşmanlığının yattığı, artık anlaşılmalıdır.
Fikir adamları, yazarlar, gazeteciler, gençler kurşunlanmakla, evleri basılmakla, tehditlerle ve hapisanelere doldurulmakla kokuşan düzen daha fazla korunamayacaktır.
Fikir ve inanç hürriyetini katleden her türlü ceza kanunu maddesi ve bu arada Anayasa'da yer alan hür fikre tahammülsüzlük mânâsı taşıyan peşin hükümler kaldırılmalıdır.
Tam ve en kâmil manâda fikir ve inanç hürriyeti istiyoruz.»

ARKADAŞIMIZ Selâhaddin Eş'in yazılarından dolayı mahkûm edilerek cezaevine gönderilmesi müslümanlar arasında derin teessür doğurdu. Bu arada bir heyet halinde gazetemize gelen İslâmcı gençler, üzüntülerini beyan ile, **«en kâmil mânâda inanç ve fikir hürriyeti istediklerini»** ifade ettiler. Gençler şöyle dediler :

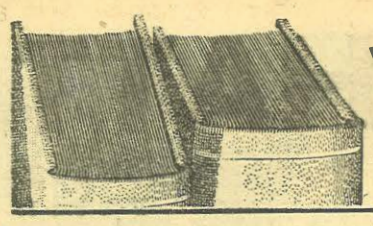

yeni neşriyat

İslâmda İktisâdî Nizam

İslâm'da İktisadî Nizam/ Yazan: Dr. M. Ömer Çapra./ Mütercimi: Hulûsi Yavuz/ Tercümeye esas olan kitabın adı: The Economic System of Islam, London - 1970/ Sebil Yayınevi neşriyatı, 119 sayfa, 10 lira.

«Zamanımızda iktisâdi mes'elelerin ehemmiyetlerinin her gün biraz daha artmakta bulunduğu inkâr kabil olmayan bir gerçektir. Artan dünya nüfusu, uyanan yeni ihtiyaç hisleri ve milletler arasındaki çeşitli rekabetler, gitgide «insan» la «madde» arasındaki alâkanın daha dakik bir sürette incelenmesini ve daha âdil esaslara bağlanmasını zarurî kılmaktadır. Bu zarûret de iktisadiyâta müteallik mes'elelerin hararetli bir münakaşa sahası hâline gelmesini intac eylemiştir.

Kur'an-ı Kerim, bu âlemde «yaş - kuru» ne varsa hepsinin muhtevi bulunmak dolayısıyle âdetâ bir «nazari kâinat» tır. Bu yüzden onda maddi ve mânevi âlemlerin tekmil gerçekleri meknuzdur. Bunlar arasında iktisâdi icab ve ihtiyaçların da bulunduğu şüphesizdir.

Hal böyleyken iktisâdiyâta müteallik tedkikler, ekseriyetle din dışı cereyanlar içinde ortaya çıktığından, dinin bunlara dâir hükümler ihtiva etmediği sanılmış ve mes'ele bu yönden de gerektiği kadar incelenmemiştir. Fakat iktisâdi mes'elelerin hergün biraz daha artan câzibesi sebebiyle bu sahadaki ilmi tedkikat ve münakaşalar ilerlemiştir. Bu münakaşaların ekseriya «din dışı» bir mecrada cereyan etmesi yüzünden bir takım haksızlıkları tamir ve telâfi iddiasıyle ortaya çıkanlar daha büyük haksızlık ve adâletsizliklere sebep olmuşlardır.» (1)

Sebil Yayınevi, Çapra'nın eserini neşrederken böyle bir takdimi zaruri hissetmiş. Bir gerçeği aksettirmesi bakımından kısmen olsun aktardığımız bu görüşler, böylesine küçük hacimli eserle aradığı cevabları buluyor mu? Tamamiyle, demek elbette mümkün değildir. Ancak, Çapra'nın binlerce sahifelik bir mevzuu ana noktalarıyla kavrayarak sunduğu hülâsa, mes'eleyi teferruata ve klâsik iktisadi tabirlere boğmadan okuyucusuna ihtiyaç duyduğunu bulabileceği bir eser meydana getirmiş. Dikkatlice seçilmiş me'hazlar, yine titizlikle bütünleştirilmiş. İslâmi iktisadın gayesi, esası lâf kalabalığına itilmeden sarih bir şekilde ortaya konulmuş. Hepsinden ehemmiyetlisi, İslâmî iktisadi faaliyetin bütünüyle İslâm'ı bir nizam olarak hayatın her sahasında yaşamak icabettiği gerçeğinden ayrı görmemesi... O sebepledir ki, Çapra, iktisad anlayışını muallakta bırakmadan, İslâm Devleti ile kaynaştırarak sunmuş. Nitekim, İslâm'ın «kendi değerleri üzerine kurulmuş» bir iktisadi sisteme sahib olduğunu yazarken bu noktaya dikkati çekmeye çalışmış (2). Ayrıca, «Devlet, kendisine tam bir İslâm devletidir hükmü verilmeden muayyen bazı şartları yerine getirmesi lâzımdır. O, evvelâ bütün işlerde Allah'ın hâkimiyetini tanımak ve tesis etmek mecburiyetindedir.» diyor (3) Suudi Arabistan Maliye Bakanlığı Müşâvirliği vazifesinde bulunan Prof. Dr. Ömer Çapra'nın eserinde esasen tek tek ele alınan her bahis aynı noktada düğümlenmiş.

Ağzınızı tadlandırmak için bir araba keçiboynuzu yemek mecburiyetinde kalmıyor, halis bir bal peteği ile karşı karşıya olduğunuzu daha kitabın ilk sahifelerinden itibaren hissediyorsunuz.

(1) Dr. M. Ömer Çapra, İslâmda İktisadi Nizam, sh. 9
(2) Çapra, a.g.e., sh. 117
(3) Çapra, a.g.e., sh. 93

NEFSE HİTAP

Nefse Hitap / Şiirler / Yazan: Beşir Aksoy / Husûsî neşriyat / Ufak boy 208 sayfa / Fiyatı : 10 Lira
İsteme adresi :
Beşir Aksoy, Müftülük,
Şarkışla — SİVAS

GERÇEK saadete eriş, insan oluşun sırrı : Rabba teslimiyet... O teslimiyettir ki, insanın gizli kalmış hakiki cevherini ortaya çıkaracak, san'at denilen heyecan, şiirde, musikide, mimaride, hatda, tezhibde billûrlaşacaktır. İnançsız san'at, ferdin karanlığa mahkûm ettiği ruhunun çalkantısından başka ne ki?.. O çalkantının tezahürü olarak put kusmasından başka ne ki?..

Ya en büyük san'at?..
Cevab : İnsan!..
En büyük san'atkâr : Cenab-ı Hakk....
İnsan «köle san'atkâr».. En büyük san'atkâr'a köle olan insan..

«Cenab-ı Hakk'ın san'atıdır insan
Bir san'at ki o, kudretinin mûcizesi» (1)

Beşir Aksoy, Anadolu'nun gün be gün çoraklaştığını içimiz kan ağlayarak gördüğümüz derinliklerinden gelen bir şair ses.. Mütevazi amma Mutlak Fikr'i haykırırken celâl sahibi bir şair ses.. Teslimiyet sırrını müdrik :

«Ölçü İslâm ölçüsüdür; önce nefsi öldürecek
Sonra san'at balyozuyla, cehli yıkmak gerekecek» (2)

Bir şiir demetini havi eser nasıl takdim edilir? Nasıl anlatılır?.. En doğrusu onu okuyucusuyla başbaşa bırakmak değil midir?.. O halde geliniz sayfaların arasından birkaç mısraı birlikte okuyalım :

«Bak şöyle bir yeryüzüne, bir zerreden neler olmuş
Ne büyük bir kudrettir ki, zerrelerden âlem dolmuş» (3)
(.....)
«Kim gelmişse yeryüzüne, hayatı terk edip gitmiş
Sanma mü'min idam olmuş, imansızı idam etmiş» (4)
(.....)
«Oku Kur'anı ey nefsim, mu'cizedir her noktası
Kâinatı defter yapsan, biter mi sandın mânâsı (5)
(.....)
«Nefsim ne kör gözlerin var, güneşi de görmüyorsun
Uyumakla geçti vaktin, hiç âkibet bilmiyorsun» (6)

(1) Beşir Aksoy, Nefse Hitap, sh. 7
(2) Aksoy, a.g.e., sh. 192
(3) Aksoy, a.g.e., sh. 35
(4) Aksoy, a.g.e., sh. 51
(5) Aksoy, a.g.e., sh. 73
(6) Aksoy, a.g.e., sh. 85

ortadoğu'dan

SAİD SAMİL

YAHUDİ DÂVÂSI ve FİLİSTİN

Bunun içindir ki, yalnız Londra ve Vaşington hükûmetleri değil, böyle bir ihtimale karşı Nevyork Yahudi mahafili de seferber oldular. Başlarında bizzat Başkan Truman olduğu halde Birleşmiş Milletler kadrosunu zorlamaya başladılar.

O sıralarda Birleşmiş Milletler müessesesi mali bakımdan tamamen Amerikan hazinesine bağlı idi. Bu bakımdan bitaraf olması gereken bu kuruluş üzerinde Amerika'nın nüfûzu mutlaktı. Bu nüfuza istinâden, allem edildi kallem edildi ve komisyona «Sekizler takriri» sun'î bir taahhüdle kabûl ettirildi. Bu taahhüd 13 muhalif ve 17 müstenkife karşı 25 oya dayanıyordu.

Siyasî Komisyon'a zorla kusturulan bu karara dayanılarak 29 Kasım 1947'de Birleşmiş Milletlerin umumi toplantısı yapıldı. Bu toplantı tarihi bir facia idi. İdareciler pısmış, hukukçular bunalmış, azalar da hükûmetleri nezdinde yapılan baskılarla kendilerine yağdırılan haysiyyetşike talimat muvacehesinde ruhen ıstırab içerisindeydiler. İşte böyle boğucu bir atmosfer içinde ve siyasî komisyonda denemesi yapılmış, düzme bir çoğunlukla, Birleşmiş Milletler nâmına Filistin'in taksimi kararlaştırıldı. Bu suretle tarihi bir trajedinin ilk faslı kapanmış oldu. (Devamı var)

İslâm yazısına dair

HÜSN-İ HATT

2

MUSTAFA FATİH

اَلْخَطُّ مَخْفِيٌّ فِي تَعْلِيمِ الْاُسْتَاذِ وَقِوَامُهُ فِي كَثْرَةِ الْمَشْقِ

وَدَوَامُهُ عَلَى دِينِ الْاِسْلَامِ صَدَقَ عَلِيٌّ وَلِيُّ

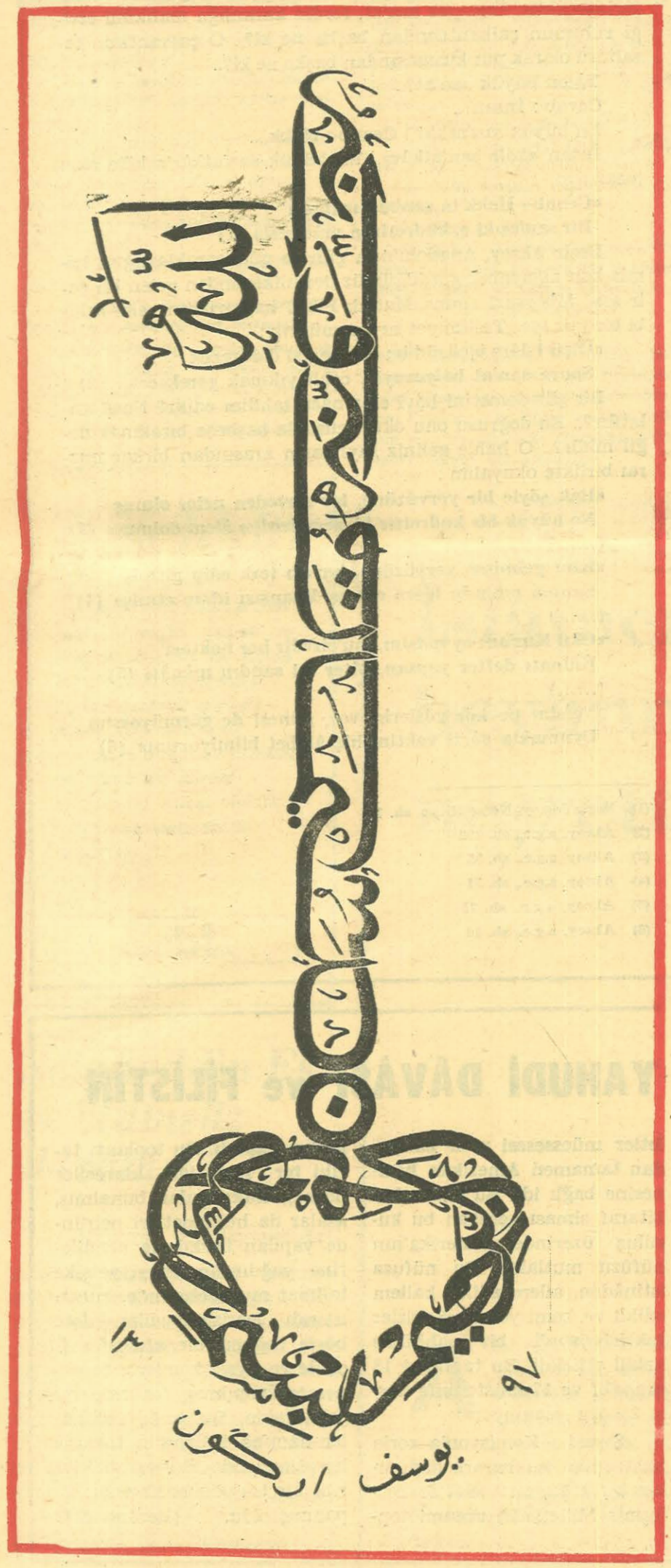

★ *İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsü talebelerinden hattad Yusuf Ergün'ün anahtar şeklindeki besmelesi... (yanda) Hattad Halim'in meşkettiği Hz. Ali (R.A.)'nin sözleri (Üstte)*

SÜLEYMANİYE Câmii İmamlarından hattad Sâim Özel, hocası hattad Halim Özyazıcı'nın kendisinde kalan bazı eser ve meşklerini tanıtmak maksadıyla hazırladığı **«Hat Örnekleri»** isimli kitabına iki sahifecik, ama hakikaten ancak ehlinin kaleminden çıkabilecek bir takdim ilâve etmiştir. Şöyle diyor :

«Malûmdur ki, hüsn-ü hat, güzel yazı yazma demektir. Bu san'atın geçirmiş olduğu istihaleler kısaca şöyledir : İptida İbn-i Mukle (a.r) hatt-ı kûfiden şimdiki haline gelmesine ilk adımını atmıştır. Bunu müteakib İbn-i Bevvab ve Yakut-u Musta'sami bu yüksek san'ata yeni yeni şahsiyetler kazandırmıştır. Allah onlara rahmet etsin.

Bu zatlar yazının usul ve kaidelerini de vaz' edenlerdir. Hat-ı kûfiyi en güzel yazan Hz. Ali (r.a) efendimiz : «Hattın kemâl olması üstadın tâliminde ve çok yazmakladır ve günahlardan sakınmakla namaza devam etmektir» buyurmuşlardır. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) de alârivayetin Hz. Ali'ye : «Ya Ali! Harfleri birbirine yakın yaz ve satırların arasını açık eyle ve kalemin ucunu da uzun eyle» buyurmuştur.

Hat ne demektir? Hattın aslı noktadır. Onun için hat iki nokta yahud daha ziyadedir. Noktalar birbirine birleştirilirse hat meydana gelir. Onun için hattın mi'yarı noktadır. (...) Merhum diğer üstâdım Beşiktaşlı Hacı Nuri Bey, «Hüsn-ü hattın nükâtın yazıp çizenler bilir» derdi. Yâtir. Ayrıca bu san'at ruhanî bir henonunla iştigâl edenler bilir» demektir. Ayrıca bu san'at ruhanâ bir hendesedir.» (1)

Ayasofya Camii'deki devasa levhaları görünce Alman Feldmareşali Moltke'nin bu **«ruhanî hendese»** hakkında söyleyebileceği sadece bir kelime vardır : **«Muhteşem!»** (2) Amerikalı ünlü tarihçi Will Durant için ise **«Dünyanın hiçbir tarafında bundan daha güzel yazı olamaz».** Çünkü ona göre bu yazı âdeta bir **«san'at malzemesi»** dir. (3)

Saim Özel'in **«ruhânî hendese»** tâbiriyle, Lâtin yazısının bâriz hususiyeti olan **«köşelik»** yâhud, İsmail Hakkı Baltacıoğlu'nun ifadesiyle **«geometriklik karekteri»** birbirine karıştırılmamalıdır. Nitekim, Baltacıoğlu, İslâm yazısı ile, Lâtin yazısı arasındaki bu hususu **«temel ayrılık»** olarak işaret etmiş, üzerinde bilhassa durmuştur. Ona göre İslâm yazısı **«kesinlikle geometrik dışıdır».** (4) Buna mukabil, Lâtin yazısı ise geometriktir ve **«Lâtin harfleri geometrik kalmak zorundadır. Bu onun için bir nev'i alınyazısıdır. Lâtin hattatı ne yaparsa yapsın yazı güzelliğini ancak geometrik çizgilerin tenâsübünde cranlaşmasında (nisbetinde) aramak zorunda kalacaktır. Lâtin yazı sanatçısı bir an için bu geometrikliği aşmak istese bile, yine de onun darlığı içinde deprenip duracaktır (5). Gotik yazısında olduğu gibi.. Böyle olduğu içindir ki, Lâtin yazısı, bütün güzellik yollarını ancak dekorlaşmada aramak zorunda kalmıştır. İşte Lâtin yazısı rasyonel yazı olmaktan çıkıp da güzelleşmek isteyince hep bezeme, yazı, dekoratik yazı olmaktadır. Ancak, elyazısına döndükten sonradır ki, Lâtin yazısı, bir canlılık kazanabiliyor gibi oluyor. Ancak, onun için bu yol da kapalıdır. Çünkü, elyazısındaki bütün o iğri çizgilere karşı ana şekiller tabiatla hiçbir ilgisi bulunmayan, tabiat dışı uydurma biçimlerdir. Lâtin harflerinde bulduğumuz, hep bu geometriklik karekteridir.» (6)**

Gerçekten, Batı dünyası'nın İslâm Ülkeleri'nde ve bilhassa İstanbul'da bulunmak fırsatını elde etmiş san'atkârlarının ve san'ata âşina simalarının İslâm yazısı karşısındaki hayranlıkları bizzat kendi yazılarındaki bu bedii kaabiliyetsizlikten doğan bir aksülâmel olsa gerektir. Ellerindeki kötü malzeme onların Durant'ın dediği gibi İslâm yazısının gerçek bir **«san'at malzemesi»** olduğunu teslim etmelerine yol açmaktadır.

Şüphesiz bu ve benzeri beyanlar müslüman san'atkârların bu önde gelen san'at dalını medih bâb'ındandır. San'at da san'atkâr da takdir bekler, medih ister. Bu gayet tabii bir hâl. Ne var ki, bunların yanı sıra elbette ilmî bir şekilde tahlil ve tenkid san'atın, san'atkârın samimî ihtiyacı olmak gerekir. Ancak kabûl etmeden de geçemiyoruz ki, **«.. bu yolda bir tahlile girişen olmamıştır; çünkü böyle bir şeye lüzûm görülmemiştir. Eserlerin bedii kıymetlerini, birbirine nazaran üstünlüklerini ifade için sadece «Güzeldir, fâiktir, nâdirülemsâldir, binazirdir, yektâdır...» gibi umumî sözler kullanılmış ve gûya bu sözlerle eserlerin ve sahiblerinin mevki ve kıymetleri ifade edilmiştir.» (7)**

---

(1) Hattad Saim Özel, Hat Örnekleri, İstanbul - 1969.
(2) H. von Moltke, Türkiye Mektubları, s. 128.
(3) Will Durant, İslâm Medeniyeti, s. 133, 140.
(4) Ismail Hakkı Baltacıoğlu, Tercüman gazetesi, sayı : 1536, sh. 2.
(5) Lâtin yazısının bu deprenmesi yakın yıllarda bazı çıkışlara sahne olmakla birlikte, hapsolduğu fasid daireyi kırabilmesine kâfi gelmemiştir. Üstelik, lâtin yazısı mevcud ilerî teknolojik imkânlara ve desteğine başvurduğu renklerin zorlamasına rağmen mahkûmiyetten kurtulamamaktadır. Batı'nın ruhî deprasyonundan kaynaklanan, müzikde ve resimde tesirleri görünen «pop sanat» lâtin yazısını köşelilikten kurtarmanın çabasına girmiş, fakat o da muvaffak olamamıştır. Galiba, Almanların «gotik tarzı» gibi o da unutulmaktan kurtulamayacak, netice itibariyle, lâtin yazısı klâsik hüviyetini bütün gayretlere rağmen değiştiremeyecektir.
(6) Baltacıoğlu, a.g.y.
(7) Rıfkı Melûl Meriç, Türk Tezyinî San'atları, sh. 36

(Baştarafı Orta Sayfada)

nin yeniden anahtar parti olup kilit noktasını oluşturması, MHP'nin de seçimlerde büyük gelişme göstererek koalisyon hükümetinde söz sahibi olabilmesi ihtimali «ilişkilerinin geleceği» yönünden az da olsa bir telâş yaratmıştır.»

Aynı haberde, Ortakpazar sözcülerinin şu sözleri söyledikleri de dikkati çekiyor: «Bizim için Ecevit veya Demirel farketmez, birinin tek başına iktidar olması daha kolay iş görülmesini sağlar.»

Soruna ünlü Le Monde da aynı doğrultudan bakmakta, o kadarla kalmayıp, oy sandıklarından çıkan sonuçlara göre Türkiye için en akıllı çözümün «Atatürk ideallerinin gerçek mirasçıları olan CHP ile AP tarafından oluşturulacak bir koalisyon olduğunu» ileri sürmektedir. Le Monde'a göre böyle bir koalisyonun son yıllarda Türkiye'nin sesini dinlememeye yatkın olan Avrupa'lı müttefikleri tarafından dinlenmek gücünü Türkiye'ye sağlayacağı kesindir.

Le Monde'un dediklerine kulak vermek gerek, zira bu gazete seçim öncesi yayınladığı iki uzun yazıda siyasal tablomuzu çizmiş, hayli gerçekçi bir tutumla Batı'ya tepkinin gittikçe arttığına, çeşitli yönlerde ve kademelerde ulusalcı bir davranışın Türk aydınlarına ve siyasal partilerine egemen olduğuna işaret etmişti. Yazının genel havasından seçimlerde Türk seçmenlerinin çeşitli milliyetçilikler arasından hangisini yeğleyebileceğinin merak edildiğini çıkarmak olasıydı. Hal böyle olunca, seçimlerden sonra, batılı politikaların ülkemizdeki en bellibaşlı iki sorumlusu CHP ve AP'nin koalisyon yapmasını ileri sürmesinde şaşılacak bir şey yoktur.

«EH» DİYECEK BİR HÜKÜMET...

Amerika, NATO, Ortakpazar, Fransa... listeyi uzatabilirsiniz, sonuç değişmeyecektir: Batı, Türkiye'nin yıllar yılı «Mensubu olmakla iftihar ettiği» sistem, Türk seçimlerinde sadece kendi genel politikasına Türkiye'de eh diyecek bir hükümetin çıkması olasılığını görmüş ve beklemiştir. Bunlar için seçimlerden önce, hatta ilk sonuçlar sırasında bu hükümet Ecevit başkanlığında bir CHP hükümeti, daha sonra dışardan desteklenmiş bir CHP azınlık hükümeti, çok çaresizlik halindeyse bir CHP/AP koalisyonudur. Çünkü batılının gözünde Türkiye ancak batının çıkarlarına uygun politikaların uysal uygulayıcısı olduğu takdirde bir müttefiktir, bu uysallığı Ecevit'in kişiliğinde sağladıklarını sanmakta. Erbakan ve partisindeyse yüzyıllarca batı'ya dehşete salmış olan Osmanlı uyanışını görmektedirler.

Bunu yazdılar dal Diplomaside öteki batılılar kadar kurt olmayan İsviçre'de 'Tages Anzeiger' gazetesinin Türk seçimlerini haber veren başlığı neydi merak etmez misiniz? Söyleyeyim: «Osmanlılar geri gelmeyecek». Haberde Ecevit'in Demirel'i geçtiği bildirilirken 'yarım yüzyıldır devam eden modern Türkiye'nin halen var olduğu' sevinçle belirtildi. Ne garip, Türkiye ulusal çıkarlarına sahip olmaya kalktı mı, 'osmanlı' sayılıyor, 'batılı' olabilmesi için onlardan vazgeçip 'batılı' nın kendisine verdiği kadarıyla yetinmesi gerek.

Peki, Ecevit bu derece uysal mıdır?.

İKİNCİ YAZI:

23 Haziran 1977 tarihli Hergün gazetesinde Dr. Cengiz Turanlı'ya âid ve bu da şöyle:

Şimdi bir bir sayalım Ecevit'in «siyasal güçlerini». İç güçler:

1. Mason Locaları.
2. Bütün beynelmilel sermaye ve holdingler.
3. Başında bir Yahudi dönmesinin tünediği Barolar Birliği.
4. Başına bir başka Yahudi dönmesinin oturduğu Tabibler Birliği.
5. Tamamen Masonik çevrelerin kontrolundaki gazeteler: Hürriyet, Günaydın, Milliyet v.s.
6. Tamamen aşırı solun emrindeki gazeteler: Cumhuriyet, Vatan, Politika v.s.
7. Anayasa Mahkemesi.
8. Danıştay.
9. Yüksek Seçim Kurulu.
10. Moskovanın emrindeki çeşitli meslek kuruluşları.
11. Bütün yeraltı örgütleri.
12. Bütün bölücü ve bölgeciler.

DIŞ GÜÇLER:

1. CIA ve Amerika.
2. Bütün Avrupa ve özellikle Ortak Pazar ülkeleri.
3. Bütün komünist ülkeler.
4. Bütün komünist ve sosyalist partiler.
5. Türkiye Gizli Komünist Partisi.
7. Makarios.
8. Bütün Türk düşmanları.
9. Bütün Türkiye düşmanları.
10. BİLDELBERG teşkilâtı.

Evet, işte Ecevit'in «siyasal gücü» bu dev teşkilâtlardır. Bunlar, bütün imkânlarını CHP'yi iktidar yapmak üzere seferber etmişlerdir. Onun içindir ki Karaoğlan kendisini iktidar yapmayan Milli İradeye karşı meydan okumaktadır.

Bakalım savaşı kim kazanacak?

Akıncılar Büyük Şûra Toplantısı 9 Temmuz'da Ankara'da yapılacak

Akıncılar, 9 Temmuz 1977 günü Ankara'da Büyük Şûra toplantısı yapıyorlar. Dernek Umumî Merkezi'nden yurt sathındaki bütün Şûbelere gönderilen yazıda Şûra'nın iki gün devam edeceği belirtildi.

Yapılan açıklamaya göre, gazetemiz sahib ve başyazarı Kadir Mısıroğlu, Şûra'da «Teşkilâtlanmanın ehemmiyeti» mevzulu bir konuşma yapacak. Bu arada yazarlarımızdan Mustafa Yazgan'ın da söz alacağı Şûra'da «Basın Yayın ve Beşeri Münasebetler» mevzuunda konuşacağı ilân olundu.

Akıncılar Şurası'nda ayrıca Ali Rıza Demircan, A. Subhi, V. Köksal ve H. Çelik de, kültür - eğitim, propaganda, mevzularında konuşmalar yapacaklar.

سبيل
الكل في سبيل الحق
Sebil
herşey hak için

Haftalık, tarafsız, siyâsî, edeb tarihî gazete ● Yıl: 2, Sayı: 80 fiyatı 5 lira (yurtdışı bir misli)
Başyazarı ve Mes'ul Müdürü
Kadir MISIROĞLU
Umumî Neşriyat Müdürü:
Yılmaz YALÇINER
İdarehâne adresi: Vilâyet Han Kat: 3, No: 204 — İstanbul
Telefon: 26 38 96
Posta Çeki nu: 97 446
Dizgi: Sebil Matbaası,
Baskı: Fazilet Matbaası

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim,
Historical, Political and Literary
Weekly.
P.O. BOX: 369
Istanbul — TURKEY
Representative of
Germany A. Rüştü BANAZ —
Hasan DAMAR 38 Braunschweig
Ekbert Str. 24 ● Postscheckkonto
nr. 37938-308 Hannover
Telefon: 0531-89033

● ABONE:
Yıllık abone bedeli 200 lira, altı aylık 100 liradır. Yurt dışı abone bedeli bir misli alınır. Yurt dışından (Avrupa'dan) abone olmak isteyenler, yukarıdaki adresleri kaydedilen Almanya temsilcilerimize müracaat ederler. Yurt içinden abone olacaklar abone bedelini Posta Çeki nu 97 446'ya havale ile vaziyeti idarehanemize bildirirler.

● İLAN:
Neşriyatımıza aykırı görülen ilânlar alınmaz. İlânların siyah - beyaz sütûn santimi 50 liradır. Kitap ilânlarında tenzilât yapılır. Arka kapak için dört renk ilân tam sayfa (üç sütûn) 5.000 lira.

● DAĞITIM:
Ukaz Dağıtım Şirketi tarafından yapılmaktadır.

BÜYÜK HİZMET

HANIMLARA MÜJDE

İSLÂMÎ TESETTÜRE UYGUN UCUZ, ZARİF, KALİTELİ HER RENK VE BEDENDE MANTO, BAŞÖRTÜSÜ VE PARDESÜLER...

Piyasaya Arzedildi

Toptan satış:
İstiklâl Cd. Deva Çıkmazı
Nu: 7/1 Beyoğlu — İST.
Telf: 49 10 83

Perakende satış mağazaları:
Galeri Kâtip — Fatih
Galeri Zerre — Üsküdar
Zeki Tuhafiye — Erenköy
Hacıbozanoğulları — Lâleli
Galeri Doğan — K. M. Paşa
Saray Mağazası — Kasımpaşa
Doğruyol Konfeksiyon — Pendik

VL
VANLIOĞLU TİCARET
ARSA OFİSİ
MAHMUT VANLIOĞLU
Tel.21 02 60-25 71 74

Vanlıoğlu Ticaret Arsa Ofisi

Gaziosmanpaşa Arnavutköyü'nde tanamı 120 metrekarelik arsalar
9.800 T.L.

NOT: Cumartesi ve Pazar günleri saat 10.00'da servisimiz emrinizdedir.

ADRES/ Fatih, Malta Fevzipaşa Cad, No: 36 Tel: 21 02 60 İSTANBUL

★ *Dünya İslâmî Talebe Teşkilâtları Federasyonu'nun 4. Umûmî Kongresi toplantı hâlinde...*

Dünya İslâmî Talebe Teşkilâtları Federasyonunun 4. Kongresi yapıldı

İslâmcı Gençler İstanbulda idi

KASIM KİĞILI Yazıyor

DÜNYA İslâmî Talebe Teşkilâtları Federasyonu (IIFSO) 4. Umumî Kongresi 1 - 5 Temmuz tarihleri arasında, İstanbul'da, Tarabya Otelinde icra edildi.

Kongre Abdurrahman Gürses tarafından tilâvet olunan Kuran-ı Kerim ile başladı. Daha sonra, ev-sahipliği yapan Millî Türk Talebe Birliği'nin Umûmî Reisi Cemaleddin Tayla açış konuşmasını yaptı ve misafirlere «Hoş geldiniz» dedi. Bilâhare, Federasyon Umumî Reisi Dr. Hişam El - Talib, Prof. Dr. Sabahaddin Zaim, Ahmed Tütüncü ve Kasım Yapıcı birer konuşma yaptılar. MSP Genel Başkanı Prof. Dr. Necmeddin Erbakan, kongreye bir mesaj gönderdi. Konferansın daha sonraki çalışmaları basına kapalı olarak devam etti.

Pakisanlı olup, Londra'da intişar eden IMPACT mecmuası namına konferansı müşahid olarak takip eden Selim Sıddıkî konferansla alâkalı olarak şunları söyledi :

— «IIFSO konferansına ilk defa iştirak ediyorum. IIFSO teşkilâtının ehemmiyeti, dünyanın dört bir tarafındaki müslüman talebe cemiyetlerini aynı çatı altında birleştirmesidir. Bu cemiyetlerin temsilcileri burada kendi teşkilâtlarının meselelerini dile getirmek imkânını bulmaktadırlar. İstikbalin liderleri olan bu genç delegelerin, hepsinin kararlı ve azimli olmaları memnuniyet vericidir. Bu konferansın hususiyeti, federasyona bağlı olan üye teşkilâtların, çalışma metodlarının tesbit edilmesidir. Bilindiği üzere, IIFSO faaliyetlerini çok geniş bir sahada devam ettirmekte ve 30 lisanda islâmî neşriyat yapmaktadır. Konferansda, federasyonun bundan sonra yapacağı faaliyetler de gözden geçirilmiştir.»

Kongreye 40 ülkeden 100'den fazla temsilci iştirak etti. Kongre'nin MTTB Basın Bürosu aracılığıyla yaptığı açıklamada «Siyonizm ve ırkçılıkla mücadele daveti» yapıldı. Açıklamada şöyle denildi :

«1 — İnsanı insana köle yapan dünya milletleri arasındaki bilhassa gençlik kesiminde faaliyetini icra eden ve oldukça nüfuziyetini gösteren beynelmilel siyonizm akımına ve ırakçılık hareketine dur denmesi için çalışmaların sağlanması.

2 — Her türlü medeni kaideleri ve hukukî müeyyideleri aşıp insana insanca muameleden öte köle durumuna gark eden, bağımsızlığa gölge düşüren gayri insanî hüküm ve kanunların yerine insana gerçek değerini veren hakkına ve hukukuna sahip çıkan İslâmî hayat düsturuna sarılma ve bağlanma yollarının aranması.

3 — Yıllardır haklarının gaspedildiği zulüm tahakküm ve işkenceye maruz bırakıldığı Kıbrıs Türkünün her türlü haklarının korunması desteklenmesi. Millî kültüre sahip çıkma yollarının aranması ve sağlanması, bağımsız Türk devletinin kurulması yolunda sarfedilen gayretlerin desteklenmesi.

4 — Bütün dünya müslümanlarına karşı girişilen imha ve yok etme plânlarının bozulması için güçlü bir İslâm dayanışma ve birleşme blokunun kurulması ve bu meyanda gerçek manâda İslâmî ruhun dirilişine hasret kalan ve bunu arzu eden ülkelerin İslâmî hareketinin desteklenmesi ve her türlü yardımın sağlanması.

5 — Milletlerarası kültür anlaşmasının imzalanması ile kültür alış verişinin ve talebe mübadelelerinin bilhassa tarihî ve manevî bağları bulunan ülkeler arasındaki sıkı irtibat ve münasebetlerinin devletler seviyesinde çalışmalarına devam edilmesinin sağlanması.

6 — İslâmî birlik ve beraberlik şuurunun temini için oldukça büyük ehemmiyeti haiz bulunan İslâmî neşriyatların yaygınlaştırılması, IIFSO Milletlerarası İslâm Talebe Teşkilâtları Federasyonunun kuruluşundan bugüne kadar 150'nin üstünde muhtelif dillerde bastırılıp dağıtımı sağlanan kitapların sayısının arttırılması ve mütercimlerin milletlerarası hüviyet kazanmış ehliyetli kişilerden müteşekkil olmasının sağlanması.

7 — Milletlerarası talebe ve gençlik bütünlüğünün sağlanması için devamlı surette faaliyetini sürdürecek bir enstitünün kurulması ve bu enstitünün daha çok ilmî fikir ve kültürel muhteviyata dayalı olarak kurulmasının çarelerini arayacak şekilde olmasının sağlanması.

8 — Tesbit edilen ilmî ve fiilî çalışmaların neticesine ulaşabilmek için resmî bir lisan olarak kabul edilen Arapçanın öğrenilebilmesi için bir enstitünün kurulması ve bu enstitünün merkezinin Suudi Arabistanın merkezi Riyad'da olmasının kararlaştırılmasından dolayı bu malûmatın umumî efkâra açıklanması kararlaştırılmıştır.»

★ *İİFSO Kongresine katılan delegelerden bir gurup...*